

Pasilli

~~kyykitys~~
~~lakko~~
jouluspesiaali

4/2015
Pau:n Pasilan
osaston lehti

Pasillin kourissa

Työtaistelu on ohi ja on aika laskea vahingot. Kuolleita ei löydetty mutta loukkaantuneita sitäkin enemmän. Konsertinasolla imagotappio on murskaava. Taloudellinen menetykset mittavat. Vuoden monikulttuurisuusteko-diplomit jaettu. Taitoluistelua tuettu. Työyhteisön henki jotakuinkin kuralla. Luottamus johtoon täysin kadonnut. Ja se pienikin yhdessä tekeminen meininki on vaihtunut silkaksi vittuiluksi. Vastakkainasettelun aika on taas alkanut ja politiikka palannut politiikkaan, ihmisten arkeen ja työpaikoille.

Posti on kovaa vauhtia ankeuttamassa ja saneeraamassa itseään olemattomiin. Ja kun tästä kaikesta rapsuttaa pois pohjaalaisen kommarit hirteen meiningin ja vasemmiston saunan takana on tilaa-asenteen, jäljelle jää aika eksyksissä oleva posteljooni joka yrittää pitää itsensä leivän syrjässä kiinni. Postityöntekijän tulevaisuus tuntuu ankealta ja hämärältä. Ylihinnoiteltu työpanokseni on myrkyä korporaatiolle.

Koko johdon masinoima sotku oikeastaan vain todistaa jälleen kerran sen, että Postin suurin ongelma on henkilöstöjohtamisessa. Se on aina ollut ja nykyisin aivan erityisesti. Enkä nyt todellakaan tarkoita tuotantoesimiehiä/naisia vaan koko palettia, rakenteita, työn suunnittelua ja asenteita - KOKO johtamista, pohjamutia myöten. Jos kovapalkkaisten ihmisten käsitys hyvästä henkilöstöjohtamisesta tiivistyy vuosittaiseen Henkilöstön tyytyväisyyskyselyyn ja Tavoite- ja kehityskeskusteluun ja lukemattomaan määrään mittareita ja tilastoja, niin nämä ihmiset ovat kyllä pahasti ulalla ja täydellisen kunnianhimottomia. Me emme tarvitse enää yhtään visiota. Me tarvitsemme onnistumisen edellytyksiä, oikeita työvälineitä, järkeviä työprosesseja, luottamusta, tukea, hitusen maalaisjärkeä ja ennen

kaikkea - omaa ääntä.

Jos työntekijällä ei ole ääntä, ei johtajalla ole mitään johdettavaa. Puppugeneraattorista voidaan suoltaa kilometrikaupalla komealta kuulostavaa business-talkkia, kaaviota ja mottoa, mutta ei se mitään dialogia ole, eikä se edes pohjaudu dialogiin. Se on vain aika masentavaa yksinpuhelua ja kalskahtaa propagandalle. Se mikä saattaa toimia vielä Uzbekistanissa, Manauksessa, Chennaissa tai eteläisessä Afrikassa, ei välttämättä toimi enää nyky-Suomessa. Me vain ylläpidämme kliseitä, rakennamme kliseitä, hengitämme kliseitä. Käyttäydymme kuinka meidän odotetaan käyttäytyvän, asennoidumme kuinka meidän oletetaan asennoituvan. Se on pirun huono polku.

Ei sen työntekijän kohtaamisen nyt niin ylitsepääsemättömän vaikeaa luulisi olevan. Ovat sitä muutkin harrastaneet. Uskoisin sen olevan suorastaan helppoa, palkitsevaa ja tuottavaa. Yksi asia ainakin on varma - siinä ei menetä mitään.

Ps. Paljon on ehtinyt tapahtua sitten lehden dead linen, esimerkiksi sopu työehtosopimusneuvotteluissa. Joten monet jutut kertovat lakkotilanteesta. No, ehkä on hyvä kaivaa tämä lehti naftaliinista ja lukea se kerran läpi kun vuoden päästä taas väännetään.

Hyvää ja Rauhallista Joulua kaikille säädyille ja säädyttömille.

J. Lehmusvaara

Pau:n Pasilan osaston jäsenlehti.

ISSN 0785-532X

painos 2300 kpl

osoitteenmuutokset: jäsenrekisterinhoitaja Ilkka Silo ilkka.silo@posti.com

toimituksen osoite: Pasilli/Pasilan osasto ry PL 925 00231 Helsinki

sähköposti: pasilli.lehti@gmail.com

painopaikka Savion Kirjapaino Oy, Kerava

päätoimittaja ja ulkoasu: Jussi Lehmusvaara

toimituskunta: Jussi Lehmusvaara, Topi Saksala (topi.saksala@posti.com), Jouni Kaiponen (jouni.kaiponen@posti.com), Jari Pellikka (jari.pellikka@posti.com)

Pasilan kuulumisia

25.11.2015

No ei pelkästään Pasilasta. Neuvottelut uudesta työehtosopimuksesta ovat juuri käynnissä. Muutosturvan poistaminen, palkanalennukset ja työaikajoustot ovat työnantajan tavoitelistalla.

Käsittelyn osalta yövuorolisän poistaminen tekisi n. 600-800€/n/kk loven tilipussiin ja siihen laitetaan vielä trukkilisän poisto n.100€/kk, on laskelma valmis. Puhutaan silloin n. 10000€ palkanalentamisesta vuositasolla. Tästäkin asiasta työnantaja tuo julkisuuteen muunnettua totuutta ja kieltää alentavansa palkkoja. Voi helvetti soikoon. Vaikutukset ovat aivan valtavat, jos molemmat perheestä työskentelevät postissa. Niin kuin tiedämme, laskemme todella kulumme sen mukaan mitä tienataan. Neuvottelut ovat vaikeat ja työnantajan tavoitteet niin härskejä, ettei niitä voi hyväksyä.

Juuri sain eteeni postin johtajien palkkataulukon aivan nimittasolla. Siellä ei todellakaan olla palkkakuopassa. Johtajien liksat valtion yhtiöissä ovat ylimitoitettut.

Posti työnantaja on aloittanut pakkolaki harjoittelun ja suluttanut työpaikkoja ilman ennakoilmoituksia. Ja palkannut SOL henkilöstövuokraus firman kautta rikkurityövoimaa mahdolliseen lakon murtamiseen, vaikka työtaisteluilmoituksia ei ollut edes annettu.

Laillista toimintaa kuuluu olevan työnantajan mielestä.

Työntekijöitä on painostettu työnopastukseen ja pyydetty ylitöihin, vaikka Paun asettama ylityökielto on asetettu. Työnantajan painostus on ollut niin rajua, että henkilöt itkevät työpaikalla. Nämä työnantajan toimet on saatava loppumaan. Työnantajan edustajan, joka syyllistyy edellä mainittuun toimintaan ammattiosasto ottaa erityistarkkailuun. Pasilan osaston toiminta alueella on myös tätä tapahtunut. Jäsenistöltä on tullut viestiä, että meidän on syytä alkaa toimimaan asian korjaamiseksi. Työnantaja puhuu ja kirjoittaa eettisistä toimintaohjeista ja itse syyllistyy moiseen minusta jopa ihmisarvoa alentavaan käytökseen. En tässä kohtaa malta olla kirjoittamatta, että jos edellä mainittu tapa toimia sattuisi sinun läheisellesi, mitä tekisit, ajattelisit?

Tästä toiminnasta leikki on kaukana. Työnantaja aiheuttaa

henkisiä kärsimyksiä ja tiedän, että työkyky voi alentua ja pahimmassa sen voi myös menettää. Kiusaamistako? Tätä meidän on syytä tutkia ihan joukolla.

Nyt aloitan alusta. Ilmoitetut lakot on alkaneet 19.11 Etelä-Suomessa. Kireyttä työpaikoilla on havaittavissa. Johtunee siitä, että esimiehet on ohjeistettu työntekijöiden kimppuun kysymään, että tulethan ja voit tulla lakon aikana töihin. Siitä maksetaan myös palkkaa. Työnantaja jatkaa muunnetun totuuden kertomista mediassa ja milloin missäkin. Lähettää työntekijöille postia, että eihän tässä mitään ole tapahtumassa. Otamme vain pienen siivun palkasta ja työpaikat säilyy.

Palkkalaskelma tulee helppolukaiseksi kun sieltä poistetaan muutama rivi. Yhdessä tehden saamme aikaan hyvän työpaikan ja jopa 3000 uutta työpaikkaa. Työnantajan tulkinnat ovat heidän mielestään aivan oikeat. Kaikki teot ja tekemättä jättämiset ovat ”normaalial toimintaa”. Vastaus on VÄÄRIN. Työnantaja käyttää direktio-oikeuttaan joka paikassa ja joka asiassa. Tiedossa on myös, että työntekijöiden puhelinnumeroita on jaettu, vaikka työntekijä on ilmoittanut numeron olevan salainen. Numeroihin on soitettu ja pyydetty henkilöitä töihin rikkuroimaan. Tässä muutama esimerkki työnantajan tiedottamisesta. Miten tämä voi olla totta, että työnantaja luulee meitä niin tyhmiksi, että menemme tällaiseen vanhanaikaiseen. Puhua saa, mutta on pysyttävä totuudessa ja paskan puhuminen etenkin on syytä lopettaa. Yllättäen asiakkaasta on tullut todella tärkeä postin herroille. Työntekijöille tämä asia on itsestään selvyys. Työt halutaan tehdä hyvin, mutta työnantaja ei anna siihen mahdollisuutta, vaan kiristää ja lisää työtaakkaa entisestään. Yli tuhannen hengen irtisanomisista huolimatta työntekijät ovat olleet sitoutuneita. Työtaistelun aiheuttamia haavoja ei korjata aivan pikaisesti ja voi olla, että se jättää ikuiset arvet yhteistoiminnalle, jos sitä nyt koskaan on edes ollut nykyjohdon aikana. Niin alarvoista työnantajan toiminta on ollut.

Seuraaviin virkkeisiin on työntekijän lupa. Hänen työsuhteensa

purettiin, koska hän vahingoitti työnantajan omaisuutta. Työntekijä katkaisi virrat kaksi kertaa manuaalilajitteluun tarkoitettuun laitteeseen. Työnantaja ei ole koskaan kertonut tai ilmoittanut minkä kokoluokan vahingosta oli kysymys. Yli kolmekymmentä vuotta kestänyt postiura päättyi siihen sillä sekunnilla. Henkilö on palvellut nuhteettomasti laitosta koko uransa ajan, eikä häntä ole koskaan huomautettu tai varoitettu. Yhtään selittävää tekijää tälle työnantajan harjoittamalle mielivaltaiselle toiminnalle ei ole olemassa. Näin herkkää työsuhteen irtisanomiset ja purut ovat postilaitoksessa. Toivonkin, että työntekijät ovat tarkkana työpaikoilla. Kannattaa kysyä pomolta, mitä nappulaa saa painaa ja mitä ei, sillä nyt on työnantajalla ”tutka” päällä.

Lapin alueen pääluottamusmies sai varoituksen lausuttuaan toituksia medialle.

NO posti ei tässäkään tapauksessa tehnyt mitään väärää ”diagnoosia”. Postin johtajien ykkösjoukkue ei kestä kritiikkiä. Tässä alla teksti mitä mieltä on julkisen sanan neuvosto.

Julkisen sanan neuvosto tuomitsi postin sananvapauden rajoittamisesta. Julkisen sanan neuvoston (JSN) mukaan lakisääteistä yleispalvelua hoitavan Postin tulee sietää itseensä kohdistuvaa arvostelua. Postin mukaan varoituksen antaminen ei liittynyt sananvapauteen, vaan varoitus on annettu, koska Hirviojan katsotaan rikkoneen salassapito- ja lojaalivelvoitetta. Neuvoston mie-

lestä haastattelussa ei tullut esiin arkaluonteista tietoa Postin toiminnasta. Haastattelussa kerrottiin asioita, joilla on yleistä yhteiskunnallista merkitystä. Kansalaisten kuuluu saada tietää, miksi posti ei kulje luvutulla tavalla, JSN linjaa. JSN:n mielestä varoituksen antaminen pääluottamusmiehelle oli sananvapauteen kohdistuva toimenpide, joka on omiaan kaventamaan kansalaisten ja median tiedonsaantimahdollisuuksia.

Heikki Malisen kirjoitus TES- tilannekatsaus marraskuulta, joka jaettiin kotiin, ei vastaa todellisuutta missä nyt elämme. Sinä olet Postille tärkeä. Jäsenistö on aivan toista mieltä. Esitetyt palkanalennukset ja työaikajoukot tekevät meistä orjatyöntekijöitä, josta hyötyy vain tulospalkkaa ja bonuksia saavat työnantajan edustajat.

Kiitän Pasilan osaston puolesta kaikkia ammattiliittoja tuesta työtaistelun aikana.

Kauniiksi lopuksi voin kertoa, että kirjoitettu teksti on hyvän joulun toivotus työnantajalle.

Pau: n jäsenille toivotan rauhallista joulua ja parempaa vuotta 2016

Jari Pellikka

Jarno Laamanen ja Jouko Luttinen lakkovahteina.

Voutilasta Kajahtaa 28.

Paltan lakkovahti työnsä ääressä

Ei ole ehtinyt vierähtää kun muutama kuukausi edellisestä vuodatuksistani ja tapahtunut on sitten niin maan perusteellisen paljon, hoh hoijaa!!

Meidän oma viestinvälitys- ja logistiikka-alan työehtosopimus (TES) päättyi 31.10.2015.

Hyvissä ajoin ennen sitä, siis jo lokakuun puolella välissä työnantajaliitto PALTA ehti aloittaa provosoinnin meitä kohtaan laskemalla liikkeelle tiedon, että se aikoo tulla käyttämään työpaikoilla ympäri Suomea vuokratyövoimaa, henkilöstövuokrausfirmasta nimeltä SOL.

Alkoikin melkoinen hullunmylly ja sietämätön vitutus, koska esimerkiksi meillä lokessa ja siipitien ulkomaan tuotannossa on ollut voimassa yli 16 vuotta ”herrasmies-sopimus”, ettei vuokratyövoimaa kummassakaan talossa käytetä, eikä tulla käyttämään, tai kun ensimmäinen vuokratyöntekijä astuu ovesta sisään, kaikki muut työntekijät marssivat ovesta ulos.

Tilanne alkoi, tuotantopäällikkö Mattila pyysi minut toimistoonsa 21.10.2015.

Asia selvisi minulle varsin nopeasti, kun Mattila ojensi minulle vuokratyövoiman käyttöä koskevan sopimuksen, jossa lokeen tulisi aluksi kymmenen ja ulkkiin neljä SOL:n vuokratyöntekijää.

Lokessa oli 22.10. aamulla sopivasti Valtakunnallinen alueellinen YT-ryhmä, jossa ilmoitin HR:n henkilöstöjohtaja Kaisa Uotilalle ja tuotantopäällikkö Mattilalle, että sanon asiani vain tämän yhden kerran tässä ja nyt, että jos/kun ensimmäinen vuokratyöntekijä astuu sisään jalallaan lokeen tai ulkkiin, niin meikäläinen tyhjentää talon, viitaten siis tuohon herrasmies sopimukseen ja vakiintuneeseen

käytäntöön, joka meillä on siis ollut jo aikojen alusta lähtien. 2.11 tämä sitten konkretisoitui, kun menin aamulla siipitielle, niin sinne tuli nuo neljä SOL:n vuokratyöntekijää klo. 10.00. Minulla on tapana yleensä pitää lupaukseni, joten ulkin aamuvuoro kävelin ulos työpaikaltaan 2.11 klo. 11.00.

Ajelin sitten lokeen iltapäiväksi, kun olin saanut pientä vihiä, että SOL:n työntekijät tulisivat sinne klo. 16.00. Näin myös sitten tapahtui ja lokeen iltavuoro marssi ulos klo. 17.00.

Mediasta Yle (Yleisradio) oli paikalla kameroineen ja pieni haastattelukin taltioitui iltautuisiin. Tapahtumat vyöryivät mediassa ja muualla sellaisella voimalla, että heikompia hirvittää.

Liittomme Pau päätti asettaa perehdyttämisen, koulutuksen, sekä ylityökiellon, joka tarkoitti sitä että liittoon kuuluvat työntekijät EIVÄT kouluta, eivätkä perehdytä SOL:n vuokratyöntekijöitä postin tehtäviin miltään osin, eivätkä siis myöskään tee ylityötä.

Liiton toimistosta tuli viestejä ja tiedotteita jaettavaksi työntekijöille runsaasti ja melkoisen hyvin työntekijät olivatkin perillä asioista, kun erinomaiset luottamushenkilöt niitä kattavasti jakoivat.

4.11 tuli lisää huolestuttavia uutisia, kun sain Mattilalta uuden vuokratyön käyttöä koskevan sopimuksen, jossa lokeen tulisi 20 SOL:n työntekijää lisää ja ulkkiin 10 lisää.

Siipitiellä 4.11 tilanne kärjistyi siihen pisteeseen, että työnantaja yritti saada erästä työntekijää perehdyttämään SOL:n työntekijöitä, mutta työntekijä kieltäytyi, jolloin työnantaja laittoi kyseisen työntekijän palkatta kotiin, eli laittomaan työsulkuun. Mahtava solidaarisuuden osoitus oli muulta porukalta se, että kaikki muut aamuvuoron työntekijät marssivat ulos kyseisen tapauksen vuoksi.

Lokessa vastaava koettiin 9.11, kun iltavuorossa kaksi ryhmävastaavaa kieltäytyi perehdyttämästä SOL:n työntekijöitä. Palveluesimies Anne Islander otti ryhmävastaavilta ryhmävastaavien liivit pois ja passitti heidät myös palkatta kotiin, siis jälleen laitton työsulku! Koko loken iltavuoro marssi ulos!!

Kyseiset työntekijät EIVÄT ole ottaneet ryhmävastaavan liivejään takaisin nyt myöhemminkään.

Perjantaina 20.11 oli lakko ollut jo toista päivää, kun puhelimeni soi illalla viiden jälkeen.

Joku johtaja Anu..... oli soitellut loken osa-aikaisille työntekijöille ja pyytänyt heitä tulemaan viikonloppuna lisä,- ja jopa ylitöihin. Työntekijä oli kimpaantunut, koska hänellä oli salainen numero ja oli tivannut, että mistä soittaja oli saanut hänen numeronsa, niin tietysti Hr:stä.

Minä puolestani kimpaannuin sattuneesta siinä määrin, että soitin liiton puheenjohtajalle Heidi Niemiselle ja kerroin tapahtuneesta, niin pikaisen soittokierroksen jälkeen liittohallituksen jäsenille liittomme puheenjohtaja Nieminen latasi kovat piippuun ja lätkäisi myös lisätyökiellon astumaan voimaan 20.11 klo. 20.00.

Näin saimme torpattua työnantajan lakonmurtoyrityksen saada työntekijöitä lisä- ja ylitöihin viikonloppuna 21-22.11.

Tässä näitä kriittisempiä tapauksia lokesta ja ulkista.

Kaiken kaikkiaan työntekijäpuolen liitto Pau ja työnantajaliitto PALTA ovat TES-neuvotteluissa sukset erittäin pahasti ristissä. Valtakunnansovittelijan luona osapuolet ovat jo ravanneet useaan otteeseen, mutta tuloksetta. Kehtasipa Paltan varatoimitusjohtaja Tuomas Aarto sanoa, että sopimus saattaa venyä jopa ensi vuoden puolelle asti.

Tätä kirjoittaessani on 26.11 ja ensimmäiset lakkopäivät (19.11-25.11) ovat takana Hki Pokissa, lokessa, siipitiellä, Veturitien terminaalissa, sekä Liedon logistiikkakeskuksessa, tietenkään unohtamatta varhaisjakelua sekä peruspostinjakelua.

Meillä lokessa sattui tuotantopäällikkö Mattilalle sopimusriike, kun teimme lakkorajasopimusta, niin sopimuksessa luki ”lakkovahdit ovat ja pysyvät PORTIN ulkopuolella” no, me olimme portin ulkopuolella, mutta meidät ajettiin siitä huolimatta läheiseen pyöräkatokseen. Syyksi Mattila sanoi, että olimme kuulemma liian uhmakkaan näköisiä portilla.

Bull shittiä, sanon minä.

Tulipahan postin turvallisuuspäällikkö Heikki Horn 20.11 aamulla huutamaan meille pää punaisena, että eikö sana kuulu vai eikö sitä uskota, kun lakkovahdit olivat portin ulkopuolella, kuten sopimuksessa lukee.

No, tilanne rauhoittui, kun Kaiponen näytti sopimusta lakkorajoista. Haukkuipahan Horn sitten Mattilan puhelimesta siinä kaikkien kuullen.

Työnantajan työehtosopimuspöytä tuoma heikennys/leikkauslista on aivan mielipuolinen, eikä sillä ole enää järjen kanssa mitään tekemistä. Heikennys/leikkauslistalla ovat esimerkiksi:

- Osa-aikaistyön 20% lisätyökorvaus poistetaan.
- Yötyölisä yötyön jatkotunneilta poistetaan.
- Lauantaityö korvaus poistetaan
- Sunnuntaityö korvausta heikennetään
- Postinjakelun tilapäinen urakointi poistetaan
- tunti,- ja suoritepalkkaisen työntekijän sairausajan palkkaa heikennetään
- Työsopimuksen työpaikka ja työpaikkakunta käsitteestä luovutaan
- Työnantajan tarjoamaa sairaanhoidon tasoa heikennetään
- Rahakorvausten vaihtaminen joustovapaaksi heikkenee
- Työntekijän lomauttamisessa voidaan käyttää nykyistä lyhyempää ilmoitusaikaa
- Muutosturvaa koskevaa sopimusta ei enää uusita, paitsi toimitusjohtaja Heikki Malisen muutosturvaa ei poisteta, eikä muulta johtoryhmältä.

Toimitusjohtaja Heikki Malisen vuosipalkka on muuten n. 620 000e, joten sitä voi kutsua hyvällä syyllä rikastumiseksi. Työntekijä tekee niska limassa töitä ja tienaa vuodessa n. 30 000e, eikä sillä aina edes tule toimeen, saati sitten vielä, että rikastuisi!!

Sanomattakin on päivän selvää, ettei Pau:lla ole mitään syytä antaa sopimuspöydässä tuumaakaan periksi noista edellä mainituista työnantajan heikennys yrityksistä. Meitä postilaisia pidetään jonkinlaisena ”koelaboratoriona” tässä työehtosopimus kentässä, koska olemme ensimmäisten liittojen joukossa, joilla on TES-neuvottelut.

Työnantajan tarkoitus on leikata ja heikentää työoloja mahdollisimman paljon, että muilla liitoilla olisi vuonna 2016 samalaisein heikennyksiin mahdollisuus. Onneksi liitot tukevat toisiaan ja meidänkin työehtosopimus neuvotteluita vauhdittaa 10-20 muuta liittoa.

MEIDÄN ON NYT VAAN PYSYTTÄVÄ TIUKKOINA, EIKÄ ALISTUTTAVA TYÖNANTAJAN EDESSÄ!!

Työtaistelu terveisin ja hyvän Joulun odotuksin koko jäsenistölle.

*Isto Kuusisto
pääluottamusmies
loke,- ulk-siipitie
040-8229515
isto.kuusisto@posti.com*

Posti Logistiikan logiikkaa 18.

Huurrekujalle siirtyvien töiden osalta saatiin sitten YT -neuvottelut päätökseen. Kolme henkilöä on jo siirtynyt Huurrekujalle töihin, ja yksi siirtyy hieman myöhemmin. Huurrekuja sijaitsee työntekijän kannalta ikävästi palkanmaksun kannalta 2-kalleusluokan alueella. Onneksi pitkän väännön jälkeen sain asian neuvoteltua siten, ettei kenenkään Huurrekujalle siirtyvän palkka laskenut. Tosin Huurrekujalla on sitten Veturitieltä siirtyneiden osalta tehty työsopimus, jossa työpaikaksi on nimetty sekä Veturitie että Huurrekuja.

Paikka on olosuhteiltaan aivan toista luokkaa kuin museokäinen Veturitien Terminaali. Fasiliteetit ovat jopa paremmassa kuosissa kuin Lokessa, jonka terminaalin tiloja ovat kaikki Veturitiemuseoon matkanneet työntekijät muistelleet lämmöllä kiskoessaan lämpökerrastoja, karvahattuja sekä karvavuorattuja työkäsineitä käsiinsä - oi tätä työntekeksen juhlaa viimeisen päälle ”hienoissa” Veturitien tiloissa.

Tästä pääsemmekin sujuvasti aasinsiltana työnantajan lanseeraamaan TATU – järjestelmään. Sinnehän voi työnantajan edustaja raapustaa mitä tahansa puuta heinää tekemistensä osalta, mitä vain korvat luimussa kehtaa kirjoittaa. Tosiasiat saattavat olla hieman toisella tolalla. Kuulostaako hieman joskus aikoja sitten idässä sijainneen ”virallisten tilastojen ” mallimaan tyyliseltä toiminnalta, jossa ns. virallinen totuus ja tosielämän todellisuus olivat kuin yö ja päivä, jotka eivät koskaan kohdanneet. Siispä kulissit kuntoon!

Veturitien terminaalisissa työsuojeluvaltuutetun havaitsemat ja järjestelmään kirjaamat epäkohdat ovat yhä edelleen korjaamatta. Ylöspäin liikuntasaumoistaan sojottavat metallisaumat odottavat edelleen korjausta, ovat odottaneet jo kuu-kausitolkulla. Huolimatta siitä, että tämä epäkohta on aiheuttanut työtapaturman, joka johti työntekijän sairaalomaan!!!! Myöskään lastausovien rikkoontuneita ylälamel-

leja ei työnantaja ole vaivautunut korjaamaan. Siis edunvalvojen antamista lukuisista korjauskehotuksista piittaa-matta, sekä järjestelmään tehdyistä kirjaamisista huolimatta! Nyt työntekijät täällä Veturitiellä odottavat sydän syrjällään alkavia lumisateita. Toivottavasti lauha keli saa jatkoa, ettei tarvitse Veturitien terminaalisissa sisätiloissa ajaa lumikinoksien keskellä. Kaikki trukkikuskit kyllä tietävät, millainen kohonnut tapaturmariski aiheutuu tilanteesta, jossa sisätiloihin leijunut lumi sulaa lätäköiksi lattialle. Tämä siis samassa tilassa, jossa liikkuvat trukit ja jalankulkevat autonkuljettajat/työnantajan edustajat. Tämä työnantajan piittaamattomuudesta johtuva kohonnut tapaturmariski on juuri sitä työnteon todellisuutta, joka tuskin on lanseerattu Paras työpaikka 2020 – juhlapuheisiin.

Irvokasta kyllä konsernin toimitusjohtaja Heikki Malinen on nostanut tapaturmien -, ja riskien vähentämisen yhdeksi painopistealueeksi, jolla pyritään vähentämään olennaisesti yrityksen korkeita kustannuksia kyseisellä osa-alueella. Lieneekö tämäkin sitten sitä julkisuuskuvaava kiillottavaa puheen fraseologiaa - ainakaan yrityksen kaikilla päällikkö- ja johtajatasoilla eivät sanat ja teot näytä todellisessa elämässä kohtaavan?

Kovasti on työnantaja ollut huolissaan kuljetusten täytöasteesta sekä haalariduunarien järkyttävän kovista liksoista (mantra, jota työnantaja toistaa kuin papukaija orrel-la), jotka ovat juuri nyt kaatamassa Postin kanttuvei. Juuri kun firman Powerpoint – esitysten tulos-, ja tehokkuuskäyrieni pitäisi sojottaa terhakkaasti etukenossa kuin niissä konkurssiin menneissä peräkammarinpoikien iltalukemistoissa parhaimmillaan. No tilastonikkarin paras ystävähän on suunnittelija-propellipipo.

Kampanja hikisiä haalariduunareita vastaan alkakoon. Strategian ydin: kaikki haalariduunarin käpistely kategorioidaan tuottamattomaksi toiminnaksi, josta on mieluiten päästävä jo eilen eroon! Ja ei kun tuumasta toimeen ... Kysäistään vielä tuoteporukoilta vähän back uppia, niin johan propellipipon majakassa valo tuikahtaa:

Suosittelaa asiakkaille erilliskäsiteltävien lähetyserien suoraa jalostamista kuljetusyksiköiksi, jota sitten vielä vähän ohjataan suotuisalla hinnoittelupolitiikalla. No, mitä saadaan aikaiseksi?

Muutaman pakettihäkin erilliskäsiteltävät paketit saadaan jo noutoasiakkaalla jalostumaan kokonaiseksi rekkakuormaksi, kun joka ikinen paketti on erikseen omassa lavassaan tai rullakossaan kyk-lähetyksenä. Sama nerokkuus sitten kulkee koko prosessin lävitse: purku-aika pari pakettihäkkiä versus rekkakuorma, siirto lastaukseen pari pakettihäkkiä versus rekkakuorma, lastaus runkokuljetukseen pari pakettihäkkiä versus rekkakuorma, purku vastaanottopäessä pari pakettihäkkiä versus rekkakuorma, siirto aluekuljetukseen pari pakettihäkkiä versus rekkakuorma. Ja

säästöä syntyy, kun tilastollisesti esim. 40 paketin lähetyserästä saadaan tilasto näyttämään täyttä runkokuljetuksen puoliperävaunua..

Veturitielle Lokesta entisen terminaalin tiloista porukathan nimenomaan passitettiin mammuttikoneen (tuli varmaan halvaksi?) tieltä, jolla piti nanosekunnissa hurauttaa erilliskäsitteltävät paketit omiin kuljetusyksiköihinsä? Nopeita näyttävät olevan muutokset työnantajan strategisen ”pelikäsitkirjan” oppikirjassa. Kyseessä ei millään muotoa voi olla epämääräinen päämäärätön paniikinomainen sääntäily sinne tänne? Kuten ”virallinen” totuus asian ilmaisee, kyseessä on sarja nerokkaasti johdettuja ja huolella mietittyjä sekä suunniteltuja strategisia valintoja, kuten kuningasten pelissä, a la Garri Kasparov, on ollut tapana tehdä.

21.11. Lauantaina pidettiin sitten Veturitien työntekijöiden sima-raham (ex virkistysraha) illanviettotilaisuus. Osa ihmisistä oli valinnut pelkän jääkiekko-ottelun työnantajan piikkiin, ja osa tuli vain Veturitielle syömään. Luonnolli-

sesti päällä ollut työtaistelutilanne hieman verotti osallistujien lukumäärää. Pasilan osasto sitten kustansi kaikille osaston jäsenille ruokajuomat sekä otteluun lähtijöille ruoan, johon työnantajan tiukka budjetti ei enää riittänyt. Jotkut olivat valinneet erillisen illanvieton Flamingossa, jota Arja Hyvärinen mallikkaasti veti. Hauskaa oli kuulemma ollut heilläkin, kuten myös Veturitiellä olleilla. Tilanteesta huolimatta myös muutama esimies oli saapunut mukaan illanviettoon, ja illanvietto sujui mallikkaasti aina myöhäisiä jatkoja myöten. Muistikuvat tosin jatkojen viimehetkistä ovat kuulemma hieman sameat...

Koko lakkokeissin Veturitien osalta puran sitten ensi numerossa jos ja kun tämä hulluus tulee vihdoin päätökseensä. Oletettavasti sitä materiaalia saatte riittävästi toisaalla tässä lehdessä.

Että tällaista tällä kertaa,
AY terveisin Veturitieltä,
Timo ”jana” Jantunen

VIISAUTTA VOUTILAN MALLIIN VOL.58

Tänään on marraskuun 26 päivä ja postissa lakkoillaan. Kun postin työehtosopimus päättyi marraskuun alussa, kääntyi postin historiassa uusi lehti. Postiala on todellakin murroksessa mutta tässä jutussa en käsittele kirjeliikenteen vähene- mistä vaan tulehtunutta työilmapiiriä.

Kaikki lokessa ja Ulkissa muistavat päivän kun ensi kertaa työpaikoillemme marssi vuokratyövoimaa. Työntekijöille selitettiin, että vuokratyövoiman avulla varaudutaan mahdollisiin työtaistelutoimenpiteiden aiheuttamiin ruuhka- huippuihin. Suomeksi sanottuna posti otti vuokratyövoimaa lakon murtamiseen ja kutsui sitä aivan normaaliksi toimen- piteeksi. Tämä oli suuri loukkaus työntekijöitä kohtaan, jo- ten työnantaja ajatteli että suututetaan työntekijöitä lisää. Seuraavaksi loken ja ulkin johto vaati, että työntekijöitten tulisi kouluttaa vuokratyöntekijöitä tekemään mahdollisesti lakon aikaista työtä joka tulehdutti lisää välejä työnjohtoon. Jotta työntekijöille ei vahingossakaan pääsisi tulemaan hyvä mieli olla töissä, ärsytti yhden kympin toiminta työntekijöi- tä lisää. Samaan aikaan ULKista kantautui viestiä, että siellä työntekijöille olisi huudettu, kiristetty ja jopa uhkailtu. So- kerina pohjalla työntekijöitä on ärsyttänyt palveluesimies Juha Rauhaniemen kierron kympit jotka ovat aktiivisesti kouluttaneet vuokratyöntekijöitä ja lakon aikana valitsivat työnteon. Eräs työntekijä sanoikin, että he ovat sisäistäneet hyvin postin ”arvot”. Tästä lähtötilanteesta voin työsuojelu- valtuutettuna todeta, että lokessa ja ulkissa on tätä kirjoit- taessani hyvin tulehtunut työilmapiiri jonka korjaamiseksi

en tällä hetkellä näe keinoja. Mielestäni aloite työilmapiirin parantamiseen täytyy lähteä työnjohdosta, nyt ainoastaan aika näyttää onko tätä tahtotilaa olemassa loken ja ulkin johdolla.

Mutta postiala on murroksessa, ja nyt en todellakaan tarkoita kirjeliikenteen vähenemistä. Posti on monesti ker- tonut työntekijöille, että asiakaslähtöisyys on postin ykkös- asia ja tämä on meidän kaikkien arvo. Hyvä arvo sinänsä, mutta harmikseni olen havainnut että työntekijät ja heidän toimeentulonsa saati hyvinvointi ei ole postin arvoissa ko-

vinkaan korkealla. Itse asiassa tämä arvo on pinkan alimmaisena. Ajatelkaapa. Me työntekijät olemme töissä hankkiaksemme toimeentulon. Palkalla työntekijät maksavat asumisen, ruuan, energian ja ylipäättään elämiseen kuluvat rahat. Kukaan ei näillä palkoilla rikastu. Sitten on postin johto joiden palkoissa ei enää ole kyse toimeentulosta vaan rikastumisesta. Johdon palkat huitelevat kymmenissä tuhansissa joka pitkässä juoksussa johtaa rikastumiseen. Työntekijä taas miettii loppukuusta miten rahat riittävät. Jos taas ajatellaan kilpailukykyisiä palkkoja, niin kas kun kukaan PALTasta tai EK:stä ei vielä ole verrannut esimerkiksi Sri Lankan hikipajojen palkkoihin. Tämä syksy on mielestäni osoittanut, että riistolla ei ole rajoja. Riisto on yhtä rajaton kuin avaruus joka nykytietämyksen mukaan laajenee. Etelärannasta vaaditaan työmarkkinoilta joustavuutta kilpailukyvyyn nimeen, tämä kuulostaa siltä että riistolla on nyt niin sanotusti piikki auki myötämielisen porvarihallituksen suojeluksessa. Mitä vaan voidaan tehdä, kunhan siitä saadaan hyvät voitot. Tämä on se murros jossa postikin on. Mielestäni posti on lähtenyt tielle jossa asiakas on tärkein ja vain ja ainoastaan asiakas. Työntekijöistä viis. Tätä on tämän päivän todellinen postialan murros.

Turvallinen joulu

Lähestulkoon jokainen työntekijä tietää mikä on turvallisuushavainto ja miten se tehdään. Mutta kuinka moni työntekijä tiesi, että tehty turvallisuushavainto ei välttämättä johda mihinkään. Samoin kuinka moni tiesi, että turvallisuushavainnot voidaan käydä kuittaamassa tehdyksi vaikka niitä ei ole tehty. Sain tämän selville tehtyäni ratsian tatu järjestelmään. Erityisen kiinnostavaksi asian tekee se, että postin kvartaalia käsittelevissä kalvosarjoissa hehkutetaan runsaita turvallisuushavaintojen määrää. Kuitenkin askar-

ruttaa se, että tietääkö postin korkein johto että näitä havaintoja ei välttämättä ole korjattu ollenkaan. Toisaalta välittääkö postin johto siitä, että havaintojen perusteella ei ole välttämättä ryhdytty mihinkään toimenpiteisiin. Tämä on herättänyt kysymyksiä koko turvallisuushavaintojärjestelmän merkittävästä heikkoudesta ja siitä kuinka tätä valvotaan. Otetaanpa esimerkki. Työntekijä tekee turvallisuushavainnon luisulla repsottavasta törmäyssuojasta. Esimies tallentaa havainnon tatu järjestelmään ja unohtaa asian. Jossain vaiheessa esimies käy kuittaamassa havainnon loppuun käsitellyksi vaikka korjaustoimenpiteitä ei ole tehty. Ja sitten työsuojeluvaltuutettu tekee ratsian ja havaitsee, että törmäyssuojaa ei ole korjattu. Kuitenkin järjestelmä kertoo ylemmälle johdolle, että turvallisuushavaintoja on tehty paljon ja niitä on saatettu maaliin asti. Olen joskus vitsailut, että tatu- järjestelmä on sukua Terminator elokuvien Sky Netille joka tahtoi tuhota koko ihmiskunnan. Ei ihmisiä, ei tapaturmia. Joten, jos työntekijöille julistetaan ilosanomaa siitä, että lokessa tai ulkissa tehdään paljon turvallisuushavaintoja, niin suhtautukaa tähän tietoon varauksella.

Tämän Pasillin ilmestyessä on joulun ovelta. Tässä olisikin joululahja toive postin johdolle. Luopukaa mittavista palkan leikkauksista ja epäinhimillisistä tavoitteista työvuoroluetteloiden suhteen. Korjatkaa tulehtuneet välit työntekijöihin sikäli kun se enää on mahdollista, aina kannatta yrittää. Ottakaa huomioon, että työntekijät ovat postissa töissä hankkiakseen elantonsa ja toimeentulonsa. Ja viimeiseksi alkää pitäkö työntekijöitä tyhminä, se on loukkaavaa.

Toivotan kaikille Pasillin lukijoille oikein hyvää ja rauhallista joulua.

*Jouni Kaiponen
työsuojeluvaltuutettu loke/ulk*

Vapauden nurjuus

Oikeiston ajamat pelisäännöt eli heidän kutsumat vapaudet tulevat huonontamaan yhteiskunnan peruspalveluihin kuuluvaa postintoimintaa. Nämä vapauden nimeä kantavat arvot, tavaroiden, pääoman, palvelujen ja työntekijöiden vapaa liikkuminen, ovat äkkiä ajateltuna hienoja asioita. Niihin kuitenkin liittyy tietty ideologinen aate taakse. Suomen nykyhallitus on oppikirjansa lukenut.

Uusliberalistisen oikeistolaisen, vapauden nimissä markkinoitujen arvojen tehokkuutta joutuvat jo postilaisetkin kohtaamaan jokapäiväisessä työelämässä. Tätä on peruspalveluiden heikentäminen vapaan kilpailun nimissä. Toiminnan tehostaminen on tämän hetken iskulause. Peliä pelataan kylmillä markkinatalouden ehdoilla, jossa työntekijät ovat käyttötavaraa. Mielenkiintoista on se, että markkinavapauden rikkomisesta voi joutua juridiseen vastuuseen, mutta köyhyyden ja huono-osaisuuden aiheuttamisesta ei. Tämä kuvastaa hyvin millaisessa maailmassa nykyään elämme. Paineet työntekijän oikeuksien kapenemiselle ja työelämän pelisääntöjen kiristymiselle lisääntyvät kyseenalaisten vapausvaateiden realisoituessa käytäntöön. Niin kauan kuin Suomessa istuu porvarihallitus, ovat työelämän huononnuksivaatteet jatkuvasti esillä.

Nykyinen hallitus hyväksyy ja tukee toimillaan korkeaa työttömyyttä. Valtion työllisyyden tukeminen omien yhtiöidensä kautta ja valtion omistajaohjaus näyttää olevan menettänyt. Keskustapuolueen vuosia sitten ajama työreformi on kaivettu naftaliinista. Yhteiskunnan säätelyn purkaminen ja kilpailun kannustaminen ovat kelvanneet vapaan markkinatalouden kannattajille. Työntekijöiden arvo laskee ja kaikki mitataan pääoman, osakkeen omistajan, edulla. Kaupan- ja kilpailunesteitä on purettu ottamatta huomioon eri maiden kansallisia tarpeita. Oikeiston ihanteissa markkinoiden on oltava ehdottoman vapaita ja niitä ei saa poliittisesti ohjailta kansallisilla säädöksillä.

Samaan aikaan kun kansallista pääomaa myydään ja peruspalveluja yksityistetään, yritetään työntekijöistä puristaa tuotannon tehoja irti. Väsähtäneet työntekijät tungetaan työttömyyden harmaaseen massaan. Työpaikkoihin jäljelle jääneet painavat entistä enemmän peräsuoli pitkinä lisääntyvää työtaakkaa. Menesty tai menehdy on in.

Utilitarismi tarkoittaa hyötyetiikkaa. Yritysten toimintaa saanelevana normistona utilitarismilla on pitkä perinne. Utilitarismissa kaikki toiminta yritetään maksimoida yhteisen

hyödyn nimissä. Pyritään tasapainottamaan sosiaaliset haitat ja hyödyt tekemällä päätöksiä, joiden seurauksena nettohyödyt maksimoidaan ja nettohaitat minimoidaan. Yksilön kannalta yhteinen hyöty ei aina ole paras mahdollinen valintakriteeri. Jonkin työpisteen lopettaminen yhteisen hyödyn nimissä saattaa näyttää aivan erilaiselta kyseisen työpisteen työntekijän näkökulmasta. Utilitaristinen näkemys on tavallinen päätöksentekotilanteissa, jotka edellyttävät toiminnan mittaamista ja arvioimista. Voitonlaskemiseen ja -jakamiseen, samoin kuin muihinkin laskentatoimen tilanteisiin, se tarjoaa tehokkaat työkalut, mutta on kylmä ja kova johtamistapa yksin käytettynä.

Ennen taloustieteessä oletettiin, että työntekijöiden päämottiivi oli raha ja voitiin aikaan saada käyttäytymistä, joka minimoi kustannukset ja maksimoi voitot. Ihmisten oletettiin nostavan työtehoaan tarjoamalla heille enemmän rahaa. Näin ei kuitenkaan ole. Tämän todisti jo kauan sitten mm. tunnettu tutkija, Elton Mayo, joka tutki ihmisten käyttäytymistä työpaikoilla teollistuneessa yhteiskunnassa. Ihmisillä saattoi olla muitakin motiiveja kuin rahan ansaitseminen. Mayon päätöteamus oli, että oloihinsa tyytyväiset työläiset saivat aikaan parempia tuloksia.

Odotan sitä päivää kun postissa tehdään päätöksiä, jotka tukevat työntekemistä. Viimeaikaiset päätökset on tehty europerusteilla ja se on rapauttanut Postin kyvyn hoitaa päivittäiset tehtävät. Tämä aiheuttaa koventuvilla kilpailumarkkinoilla asiakaspaon postilta. Nykyisen kaltaisella henkilöstön supistuksella toiminta hiipuu ja tulot vähenevät entisestään. Posti itse edesauttaa volyymin vähentymistä. Kenelle Postista tehdään Suomen parasta työpaikkaa vuoteen 2020 mennessä? Nyky toimilla tämä ei tule toteutumaan.

Asmo Juvanoja

*Perusjakelu Espoo, Kauniainen, Vantaa
Alueellinen pääluottamusmies*

Työstä ja vähän suojelustakin

Työnantajamme aloitti jo vuosia sitten suunnittelemaan uutta avauspistettä kimpputavarallemme.

Alkujaan suunnitelmissa oli kuljetinhihna suoraan kimpupalajittelukoneelta avauspisteeseen, joka piti suunnitella kun kuljetinjärjestelmän rahoitus on hyväksytty korkeammalla taholla. Kuten hyvin arvata saattoi, niin sanotusti suunnitelma muuttui ja punakynä ruksasi eurorivillä, kuten on ollut tapana sanoa. Työsuojeluihmiset olivat alusta asti suunnitelmaa vastaan, sillä jo noin 15 vuotta sitten oli vastaava työpiste postikeskuksessa, eikä siitä saadut ihmisten vammautumiset ja osittaiset työkyvyttömyydet antaneet aihetta mielestämme jatkosuunnitteluun. Työnantaja on ihan itse kesänäikana puuhastellut avauspisteen toimintakuntoon. Työntekijät eivät ole tästä paikasta kovin ilahtuneita työn raskauden ja kuluttavuuden takia. Työterveyshuolto on jo huomionnut asiakkaiden lisääntymisen. Tämä projekti on hyvä esimerkki miten asioita ei tulisi hoitaa.

Syksyn suurmielenosoitus sai pääministeri Juha Sipilän hallituksineen perääntymään omasta tuottavuusloikastaan ja työmarkkinajärjestöt tekivätkin vastaehdotuksen jota tällä hetkellä jalostetaan näennäisessä yhteisymmärryksessä valmiiksi. Pau on ainoa liitto, jolla on tänä syksynä työehtosopimus katkolla. Työnantajaliitto Palta toi neuvottelupöytäan melkoisen ”naurupaperin”, joka ei karseudessaan naurattanut ketään palkansaajapuolella. Härskiudessa ja ahneudessa ei ole rajaa, kun katsoo johtajiemme palkkoja ja samaan aikaan vaa

himmillaan 30%. Samaan aikaan päättäjät puhuvat työn kannattavuudesta korvauksiin nähden. On täysin mielenviikainen jos kuvittelee työtä tehtävän pääkaupunkiseudulla, jos palkasta menee 80% vuokraan. Jokainen ymmärtää että tällaiset vaatimukset ei motivoi missään työn tekemiseen, vaan synnyttää uutta köyhälistöä työuranaikana, ja joskus kun pääsee ansaitulle eläkkeelle. Posti on nostamassa palveluidensa hintoja tuntuvasti ensivuoden alussa. En vain ymmärrä, onko tarkoituksena pelata itsensä pihalle ja luovuttaa markkinat kilpailijoille. Palkkakustannuksiin ei ainakaan voi nojata ja vielä vähemmän inflaatioon. Entinen valtakunnansovittelija Juhani Salonius otti kantaa mediassa ja kehoitti osapuolia sopuun. Tilanne on vaikea, koska miksi pitäisi hyväksyä moiset palkka-alet ja ryhtyä rahoittamaan johdon päättämiä ulkomaan tappiollisia seikailuja

Palkkaratkaisu tulee ennemmin tai myöhemmin. Vuoden kuluttua on sopimassa useampi liitto ja selkeästi työnantajapuolen tahtotila on synnyttää enemmänkin matalapalkka-aloja, mikä ei tosiaan ole meidän kannaltamme suotavaa.

Sanotaan, että joulua jolkottaa ja tätä kirjoittaessani työtaistelut ovat siirtyneet kohti pohjoista ja neuvottelut jatkuvat. Toivotan kaikille muille, paitsi Tuomas Aarrolle, sekä rikkureille rauhallista Joulua sekä uutta vuotta 2016
Ps. Tsemppiä ja voimia neuvottelijoille

M.Poutanen

Juna kulkee edelleen !

Niin se juna vaan kulkee ja me työntekijät siinä sivussa, huomaamattomina. Paitsi että tätä kirjoittaessani meidät työntekijät on huomattu suurin otsikoin, mediassa. Työntekijät ovat sankoin joukoin seuranneet PAU Pasilan osaston facebook sivuja. Ryhmän jäsen määrä on nousut roimasti ja hyvä näin. Jopa minä joka en paljoa käy facebookissa on täytynyt vähän väliä käydä tilannetietoja katsastamassa. Työntekijät ovat voineet purkaa tuntojaan, tiedon saanti on ollut nopeaa, samat asiat ovat yhdistäneet meitä työntekijöitä. Asioissa jotka vaikuttavat meidän elämään ja arkeen. Toiset kommentoiden, toiset vastaten tai vaan tykkäämisin. Toiset vaan ovat seuranneet miten asiat etenee, mikä onkin hyvä jo psyykkeelle voida lukea ja saada tietoa ja tietoa jokainen tarvitsee.

Kun tämä kirjoitus julkaistaan toivonkin, että neuvotteiluissa on päästy tyydyttävään tulokseen ja voimme tehdä sitä minkä parhaiten osaamme, työtämme postityöntekijöinä. Ja kun se arki on astunut ovesta, meitä vastassa on ne samat Helsingin pokin ongelmat monien vuosien takaa ja jotka edelleen odottaa työnantajan toimenpiteitä. Aihe josta tulee päivittäin kommentteja ovat meidän työvälitteet. Joku varmaan sanoo nyt ”Tuula olet blondi jos et ymmärrä ” mutta kun en oikeasti käsitä miksi työnantaja ei näe miten työntekijöiden työskentelyä voisi parantaa turvallisesti ja terveellisesti, esimerkiksi ergonomisesti sopivilla työtuoleilla jotka vielä kaiken lisäksi olisivat ehjiä ja puhtaita. Ergonomisilla tuoleilla ehkäistäisiin monia työperäisiä vaivoja niissä työpisteissä joissa niitä käytetään esim. Kirjeen manu, koodaus, raskaan koodaus, erpa ja varmasti vielä muuallakin.

Korkeuden säädöt ovat rikki tai suurimmassa osassa niitä ei edes ole, vaikka erikorkuisten lajitteluhyllyjen takia olisi tarpeellista voida säätää tuolien korkeus työntekijän ja hyllyn mukaan. Tällä saisi vähennettyä kädet ylhäällä työskentelyä joka aiheuttaa paljon niska ja hartiaseudun vaivoja toistotyössä jota tehdään pinsettiootteella. Suurimmassa osassa ei ole säädettäviä jalkatukia joita tarvii kun tuolilla työskennellään ylempää, jalat kun ei saisi jäädä ilmaan roikkumaan koska tämä aiheuttaa verenkiertohäiriöitä raajoihin, eli jalkojen tulisi olla tukevasti maassa tai jalkatuella. Niin ikään tuoleissamme ei ole kunnollisia säädettäviä selkätukia ja jos on alkavat olemaan jo rikki. Tuolien kangasosat ovat osissa rikki ja toisissa taas on vastenmielisen ällöttäviä tahroja ja likaa. Nämä ongelmat löytyvät myös raskaan kassin koodauksen työtuoleista. Eihän ketään istu bussissaakaan sellaiselle istuimelle. Työtuoli kun ei ole vain istumista varten, vaan sillä on suuri merkitys myös työntekijän hyvinvointiin.

Miksi meillä tehdään toisin ?

Työturvallisuuslain (23.8.2002/738) mukaan työnantajan velvollisuuksiin kuuluu työn vaarojen selvittäminen ja arviointi. Työterveyshuoltolain (21.2.2001/383) mukaan työpaikan ergonomia suunnittelusta ja toteutumisesta vastaa työnantaja. Ja hienot uudet ergonomia ohjeet on kyllä tehty, mutta se ei kyllä toteudu nykyisillä tuoleilla joista suurin osa on enemmän ja vähemmän tulleit tiensä päähän pitkään palvelleina.

Myös trukikuskit istuvat suurimman osan työajastaan ja heilläkin pitäisi olla ehjät, hiostamattomat, ristiselkää tukeva selkänaja joka liikkuu istuinosan mukana. Istuimen pitää myös vaimentaa trukin aiheuttamaa tärinää. Monista Helsingin pokin trukeista puuttuu nämä ominaisuudet. Istuimet ovat menettäneet muotonsa ja joustavuutensa, päälliset ovat rikki niin että pehmusteet vain paistaa. Käyttö ja liika haurastuttavat kangasta. Tällaiset trukkien istuimet ovat epäterveellisiä trukinkuljettajille. Tähänkin pätee aiemmin mainitsemani lait.

Niin ja totta kai me työntekijät tiedämme että on säästökuuri meneillään ja mihinkään ei investoida, mutta sitä emme ymmärrä miksi meillä on säästökuuri aina ja säästetty vuodesta toiseen työntekijöiden terveyden kustannuksella. Kyllä se raha olisi saanut varmasti vastinetta.

Joulu on jo ovella ja itsestäni on ihana antaa lahjoja ihan antamisen ilosta. Toivotankin kaikille työntekijöille oikein hyvää joulua ja hyvää Uutta Vuotta 2016

Tuula Syrjäläinen työsuojeluasiamies kirje/kone.

Koneiston pyörät ne pyörivät ja pyörivät...

Oli joulukuun alkupuoli, muutama viikko lasten hartaasti odottamaan toiveiden täyttymykseen ja työläisten lyhyeen irtiottoon arjesta. Vielä oli siis paljon tehtävää, eikä se kaikki välttämättä liittynytkaan joulun suorittamiseen...

Koneisto Oy:n pääjohtaja Kihonen ja sihteerinsä Grenholm odottelivat taksikyttä tuotantolaitoksen parkkipaikalla. Alkupalven vilpoisa ilma ja tietyömaan ruuhkaan jumiutuneen taksin odottaminen olivat mainio syy sytyttää nautiskella ylelliseltä tuoksuva sikari. Ulkonäöstään hyvin tietoisien sihteerien Grenholmin rooli oli olla siis koristeena.

Kello lähenteli kolmea iltapäivällä ja niin myös lampsi Työmuurahaisten saattue leimaamaan kellokorttinsa. Herkkävaistoinen saattoi huomata ohikulkevassa saattueessa nyrpeitä, ehkä ivallisiakin katseita johdon suuntaan. Ehkä pääjohtaja Kihonen lukeutuikin herkkävaistoiisiin tai inhotus oli tosiaan molemmipuolista. Kihonen vaikutti vaivautuneelta; että joutuikin seisomaan edes samalla käytävällä moisen sakin kanssa. Rouva Grenholmin huomio näytti olevan kännykässään, eikä edes erään Työmuurahaisen julkeakin katse näyttänyt häiritsevän rauhaansa. Lähempää sihteerin ohittava saattoi todeta punaviinin ja hajuveden sekaisen hajupilven.

- Koneisto Oy:n rattaat ovat pitäneet melkoista kitinää viime aikoina, rikkoi sihteerin Grenholm hiljaisuuden.

Pääjohtaja Kihonen havahtui mistä lie ajatuksistaan ja pölläytti savupilven sikaristaan.

- Jaa että vieläkin kitinää? Vastahan minä vaihdattin ne pari tosi kulunutta ja vanhaa. Olivatkin varsinainen maanvaiva.

- Ehkä näiden uudempien kitinää voisi voidella kaatamalla vähän viinaa Koneistoon? kujersi Grenholm

Niin tosiaan, vähän viinaa! Hemmetin moukat, sadatteli pääjohtaja. Viinallako se työmies tankataan, saatana?

Odottamatonta armeliaisuuttaan tai kenties jotakin ikävää tapahtunutta peittääkseen Kihonen oli järjestänyt Työmuurahaisten kesäjuhlat puoli vuotta sitten. Markkinointipäällikön mölättyksen takia muutaman hallintoportaan piti käydä näyttämässä naamaansa Työmuurahaisten juhlassa, Kihonen mukaan lukien. Alkujään rikkouduttua juomakeitaalla viihtyivät niin kravattikaulaiset kuin haalarijengikin. Ennen pitkään alkoholi alkoi puhumaan eräänkin Työmuurahaisten päässä kovin pahaenteiseen itse pääjohtajalle, joten si-

nänsä kaiketi pieni ihme että pääjohtaja selvisi ehjin nahoin kesäjuhlista. Krapula tuli tasavertaisesti kaikille, niin poreammeessa jossakin kultahammasranikolla kuin yksiössä itä-Helsingissä.

Työmaaruuhkasta selviytynyt taksi kaarsi parkkipaikalle nappaamaan Kihosen ja Grenholmin kyytiinsä. Etupenkillä tervehti maireasti Control-A-yhtiön toimitusjohtaja Koppala. Joitakin vuosia kestäneen joulutradition mukaisesti matka jatkuisi välittömästi korruptiolounaalle. Epäilemättä Kihonen näki Koppalaa useammin kuin esimerkiksi palvelutalossa viruvaa äitiään, mutta varsinaisiksi sydänystäviksi Kihosta ja Koppalaa tuskin saattoi luulla. Lieneekö yhteinen kiinnostus aikanaan löytynyt golf-viheriöillä, pelikasinoilla tai jossakin muussa taloudellisesti huolettomien veikkosten ajanvietteessä.

Koppalan eräs kiinnostuksen kohde taisi istua taksin penkillä Kihosen vieressä. Sihteerin Grenholm hymyili arvoituksellisesti taksin taustapeilissä. Oudosti olivat Koppala ja Grenholm kadonneet silloin rapujuhlistakin, mietti Kihonen. Isoherrojen juomakilpailuihin jummittanut Kihonen ei ollut huomannut tuota tietenkään tuoreeltaan. Mutta nyt asia tuntui askarruttavan Kihosen mieltä, vaikka eihän Grenholm ollut tietenkään Kihosen rouva. Suhteen laatu oli kiinnostuksen tasolla, yksipuolisesti Kihosen taholta. Grenholmin tarina rapujuhlista jatkoista kuului, että ottivat kimppataksin Koppalan kanssa, kun molemmat Espoon suunnalla asuivat...

Seuraavana iltapäivänä viehätysvoimastaan tietoinen Grenholm kulki Koneisto Oy:n komentosiltaa kuin valokuvamalli catwalkilla, kohteenaan neuvotteluhuone. Jokunen Työmuurahaisten jossakin alhaalla hämärässä ahmi silmillään Grenholmia.

- Jumalauta, mikä MILF! huudahti joku. Se oli nuorempi varastomies Hemmi, joka ei kainostellut koskaan.

Ehkä Grenholmin puuteroidulla kasvoilla käväisi hymy, joka ei varsinaisesti ollut kenellekään osoitettu. Kuka ties Grenholm saattoikin ottaa moisen mölättyksen kohteliaisuutena, kun se lausui Hemmin kaltainen lihaksikas, tummapiirteinen komea mies. Mutta liian pitkään ei sopinut vaihtaa katsetta Työmuurahaisten kanssa.

- Näitsä ton? , intoili Hemmi ryhmänjohtajalleen

Tirkkoselle. Tirkkonen oli alaistensa keskuudessa tykätty mies, vähän niin kuin Tuntemattoman Sotilaan Koskela.

- Joo, Grenholmin likkajan siinä tepsutteli, Kihosen sihteeri.

- Se oli vielä kymmenen vuotta sitten lähettityttö, riensi paikalle totuuden torvi Pyykkö kertomaan.

- Mutta reittä pitkin se Grenholm kapusi hyvälle mesteille. Sehän tätä Koneisto Oy:tä taitaa pitää kohta enempi hyppysissään.

- Koko Grenholm on mulle yks vitun hailee. Mutta täytyy mun sanoa, että oli likalla heti lähtöviivalla pirunmoinen draivi oppia ja omaksua asioita. Toisin kuin monilla meillä, jotka jäämme kantapubiimme vollottamaan olueeseen, puolusteli Tirkkonen ja jatkoi.

- Niinä harvoina kertoina kun näen Malmbergiakin, niin äijällä tuntuu olevan elämänkestoinen missio olla katkerana entiselle osastopäällikkö Oittiselle. Totta vitussa paska juttu Malmbergin kannalta. Mutta jos mä teille sanon, niin ei se Malmbergkaan tainnut olla mikään hardest working man in business, James Brownia lainatakseni.

Ex-kollega hiljensi työporukan kenties vakaviinkin mielteisiin, kunnes Pyykkö hörähti.

- Ei se Grenholm ainakaan Kihosen reittä pitkin oo kavunnut!

- Juu, Kihonen oikein avautui mulle, että pääsispä tuon Grenholmin hameen sisään!

- Mulkku äijä, mutta tajuu sekin näköjään jotain naisista. Mutta missä se sulle muka tuollaista heittänyt?

- Se oli kesäjuhlissa, kun Kihonen erehtyi läträämään meidän kanssa. Eipä äijällä kummoista pelikuntoa kun harvaksen läträä niiden saakelin kalliiden viskiensä kanssa. Mulla on flinda Leijonaa ja sitä mun ei tarvii sniffailla, vaan voin heti vetäistä kaiken huiviin.

- Toi on yks metodi. Mutta seuraavan kerran kun tuut mukaan baariin, niin biffaan sulle Laphroaighin ja sanon että siitä ei enää paluuta...

- En enää ihmettele kun valitat ettei riitä fyrkat safkaan ja lasten harrastuksiin. Mutta kiitos tarjouksesta! Ja voin maksaa itse sitten... mutta äijät, vielä tunti väännellään muttereita ennen kuin heitetään työrukkaset naulaan. Ja tänään en valitettavasti pääse viskimaistiaisiin, saati Leijonankaan tykö.

Vaihtaessaan ylleen siviilikuteet Tirkkonen törmäsi vanhaan kollegaansa Marjamäkeen.

- Moro Tirkkis! Hauska nähdä! Ja samalla sanon, että paha maku jäi Lassista, kun sillä tavalla savusti-

vat ulos.

- Jaa-a, nyt ainakin Lassilla on aikaa kalastaa, vaellella ja mitä intohimoja sillä olikaan. Mulle jäi jotenkin sellainen vaikutelma, ettei Lassi ollut mainittavammin pahoillaan. Oli niin avointa vittuilua aluepäällikkö Liikasen suuntaan, ettei tarvinnut Liikaseenkaan kalibroida sarkasmitutkaansa.

- Niin joo, voihan se olla että itse pitkälti petasi hommansa tietien tahtoen. Vielä parit vittuilut kihoille sieltä ovenraosta ennen morjensteluja, on se aika sälli!

- Oli se Liikanen kuin mikäkin pahastunut 10-vuotias, jolle joku eskarilainen tulee ilmoittamaan että miten leikitään. Ja niistä Lassin sanomisistahan Liikanen kanteli eteenpäin, hähhäh!

- Ei vittu kun Lassilla oli oikeesti briljantteja ideoita, mutta ei ne yhet mulqvistit voineet ottaa niitä kuuleviin korviinsa! Täällä on ihan väärät jätkät liidaamassa!

- Priimaa yritetään, mutta sutta pukkaa.

- Onhan tässä monasti horjunut uskoni ihmisen hyvyyteen... Mutta, J. Lehtisen jazz-kvintetin hyvyyteen mä uskon enemmän kuin joulupukkiin ja Jeesukseen! Lehtisen bändi soittaa tänään Pub Jälkkärissä. Tuutko mukaan kuuntelemaan?

- Helkkari, Marjis, tää on jo toka ehdotus tänään, jonka joudun skippaamaan. Mä oon tänään poikkeuksellisesti futisvalmentajana nollavitosten harkkapelissä, kun vakkarivalkun perheessä riivaa vatsatauti.

- Mäkin pelasin junnuna futista, mutta se sitten jäi...

- Marjamäki jätti pallon kentälle, kun kuului korviin saksofonin kutsu, hymähti Tirkkonen.

- Onkohan nyt tosiaan liikkeellä jotakin vatsatautia? Tytön pianonmaikkakin ilmoitteli, ettei pysty pitää soittotuntia, kun laatta lentää ja niin pois päin...

- Ei oo ollut vatsatautia vielä meillä. Kai se saadaan sitten jouluvieraaksi, niin ei tuu ahmittua...

- Pidätkö sä jotakin vapaata välipäivinä?

- Ehei, pääjohtaja Kihonen käyttää nekin mun puolesta, kaksi viikko jossakin Thaimaalla lokoillen.

- Perhana Tirkkis, kun olis paljon turistavaa. Tuu tsiikaamaan sitten loppiaisena J. Lehtisen jazz-kvintettiä.

- Tuota voisin jo ihan pohtia ja vois olla hyvä alternatiivi, siinä kun on päiväkausia kököttänyt himassa.

- Mainiota! Ja jos ei tässä enää myöhemmin nähdä, niin hyvät joulut vaan sinne kotijoukoille asti!

- Sitä samaa kiitos, hyvät joulut!

Huuliharppuostaja

Intian jättilakko 2015

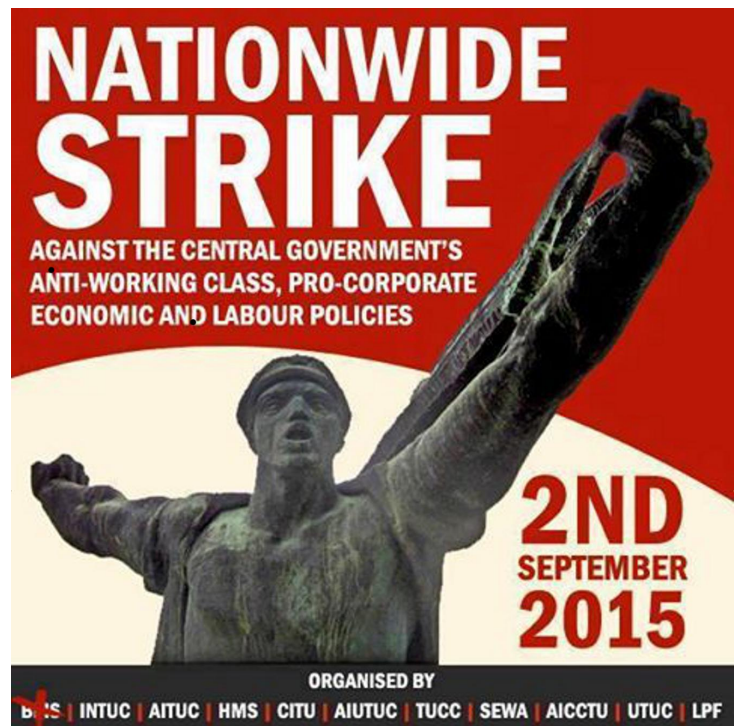
SASKin Etelä-Aasian aluekoordinaattori Manoranjan Pegu kävi lokakuussa Suomessa kertomassa SASK:n Kunnan Työ -seminaarissa Intian suureksi paisuneesta lakosta syyskuun 2. päivä 2015. Intiassa ryhdyttiin Ammattiliitojen keskusjärjestön langettamaan maanlaajuiseen yleislakoon, koska työntekijät kyllästyivät vuonna 2014 valtaan tulleen hallituksen ajamaan sanelupoliittikkaan, olihan se täysin työntekijä- ja ay-vastainen.. Se on yksi suurimmista lakoista ikinä, kun yli 150 miljoonaa työntekijää eri aloilta kt. kuljetus-, pankki-, metalli-, rautatie- ja kaivosala liittyivät siihen mukaan kaikenlaisesta pelottelusta huolimatta. Hallitus ajoi erityisesti työntekijöiden oikeuksien heikennyksiä samalla, kun sen päätökset palveli yrityssijoittajien toiveita. Kansa oli väsynyt siihen, että kaikki uudistus vei siltä jotain, eikä antanut mitään tilalle. Intialaiset protestoivat leikkauksia vastaan ja sitä, että hallituksella on aikeita myydä omistuksiaan valtio-omisteisissa yhtiöissä ja huonontaa työläisten oikeuksia saada lakiapua. Lakoon ryhtymistä suunniteltiin jo heinäkuussa, mutta sitä siirrettiin, kun hallitus pyysi liittoja pysäyttämään sen. Kun sen jälkeen kaksi keskustelukierrosta hallituksen kanssa oli epäonnistunut, työläiset menivät lakoon. Esimerkkinä Intian hiiliteollisuuden Lakh Coal, kun sen hiilityöläisistä enemmistö liittyi lakoon liiton kutsusta. Lakon vaikutus oli 50% 1,7 miljoonan tonnin päivätuotannosta. Intian kauppa- ja teollisuusministeriön mukaan liittojen lakko aiheutti 25,000 croren arvoisen menetyksen vain yhden päivän aikana (Intiassa käytetty liiketoiminnan tulosluku; crore = 10 miljoonaa rupiaa).

Intian työväki numeroina

Intiassa on kaikkiaan 474 miljoonaa työläistä, joista 336,9 miljoonan työpaikka on maaseudulla ja 137,1 miljoonalla se on kaupungeissa. Näistä 474 miljoonasta työläisestä lakoon ryhtyi 150 miljoonaa, joista 32% oli järjestäytyneitä, mutta molemmat, sekä järjestäytyneet kuin järjestäytymättömät osallistuivat lakoon. Lähes 90% työläisistä muodostaa epävirallisen sektorin, joista suurin osa on vielä järjestäytymättömiä. Julkisella sektorilla 10% työläisistä kuuluu liittoon ja yksityiselläkin sektorilla vain 30% työläisistä on jonkun liiton jäseniä. Työt ovat siirtymässä muodollisilta, mutta järjestäytyneiltä sektoreilta epämuodollisiin sektoreihin. Silti järjestäytymättömät sektorit muodostuvat noin 90% kokonaistyöväestöstä, jotka eivät kuulu minkään liiton toimivaltaan.

Mitä pahaa hallituksen uudistuksissa siten oli?

Ei mitään hyvää ainakaan. Hallitus oli jo muutenkin ajanut työläisten tilanteen ahdistavaksi ja työntekijöiden oikeuksia polkevaksi, nyt se halusi vielä tehostaa Intian 44 työlakia ja kutistaa ne vain viideksi kohdaksi. Näiden oli tarkoitus koskea ympäri pyö-

reästi palkkaa, työolosuhteita, sosiaaliturvaa, työsuhteasioita ja koulutusta. Hallitus on kyllä suostunut pieniin myönnytyksiin, kuten säätämään lain minimipalkkoista, mutta se ei edelleenkään riitä parantamaan monenkaan ahdinkoa. Työntekijöillä ei juuri ole tunnustettuja oikeuksia.

Käytännössä vuokratyösuhteet ovat hyvin tavallisia, eikä työntekijä usein tiedä kuka hänen oikea työnantaja on, koska ainoa kontakti työpaikkaan on joku yhteyshenkilö. Työsuhde muodostetaan vuokratyöfirman kautta. Näille hajallaan oleville työntekijöille järjestäytyminen on vaikeaa, ellei jopa mahdotonta vaikka Intiassa on runsaasti ammattiliittoja (noin 300). Vaikeutena on vain löytää niistä se sopiva.

Mitkä olivat liittojen tavoitteet?

Kaikkea, mikä oli pahasti pielessä koko kansaa ajatellen, kt. palkkojen korotukset, työllisyyden parantaminen, työehtojen parantaminen, vuokratyösopimusten korvaaminen henkilökohtaisilla sekä kunnollisilla että vakituisilla työsuhteilla, eläkejärjestelmän kehittäminen (mm. eläkerahasto), minimipalkkatasoksi 205-210€/kk ja parannuksia yleiseen sosiaaliturvaan. Haluttiin myös ammattiliittoille pakollista rekisteröintiä 45 päivän kuluessa, ratifioimaan ILO:n yleissopimukset 87 ja 98.

Lakon jälkeen

Välitön vastaus jäi yhä puuttumaan. Media ei ottanut siitä mitään suurta sanomaa. Intialla on kuitenkin nyt mitä brutaalein oikeisto ikinä, mutta sen aikeet saatiin pysäytettyä tällä kertaa. Hallitusta johtava oikeistolainen populistipuolue BJP (Bharatiya Janata Par-

ty -- Intian kansanpuolue) nimittäin ei ole kaihtanut tulella leikkimistä ennenkään. Samaisen puolueen valtopoliittiset ja taktiset tavoitteet oikeuttivat heidät jo 1990-luvun alussa nostattamaan hindulaisen herätysliikkeen väkivaltaisiin muslimien vastaisiin mellakoihin, joissa tuhannet tavalliset intialaiset menettivät henkensä. Jättiläkon seurauksena pitkäaikaisia poliittisia vaikutuksia kyllä saavutettiin, että keskustelu asioista saatiin avattua. Hiljainen tunne siitä, että työläisäädäntöä ei voida tuhota, oli jo keskeinen voitto itessään, koska sitä yritetään toteuttaa maailmassa vähän joka puolella, ei ainoastaan Intiassa.

Kaikkein suurin epäkohta tässä riistossa on, että tosiasiasa Intian talous kasvaa voimakkaammin kuin monessakaan muista maailman maista. – Intian Ay-liikkeen maailmanjärjestön ITUCin pääsihteeri Sharan Burrow on sanonut, että Intian pitäisi keskittyä nostamaan ihmisiä pois köyhyydestä ja varmistamaan työntekijöiden perheiden taloudellinen turvasen sijaan, että varakkaat saavat yhä enemmän etuja ja ulkomaisille sijoittajille kumarretaan. Saattaa kuulostaa oudon tulta touhulta myös meidän leveyksillä.

Yt, Helena Aarnio

Iltasatu Postilaisille

Olipa kerran pieni käenpoika. Tai voihan hän olla tyttökin. Mistä noista tietää. Nykyään. Kovasti hän oli herttainen ja reipas sekä kaikkien kaveri. Parhaat kaverit olivat vaikutusvaltaisia ja tietenkkin tukevammalla oksalla kuin Käkönen. Eräänä päivänä julma ja karkea metsän isäntä ilmoitti, että Käkösen oli muutettava muualle eli vaihtaa maisemaa, nostaa kytkintä ja mitä näitä nyt on."YHYHY", itki Käkönen. Minähän olen kiltti, ahkera ja kaikkien kaveri. Miksi minä! ". Metsän muut lintuset uhkasivat alkaa laululakkoon, paskoa tukevamat oksat liukkaiksi ja kutsuivat apuun vielä avuksi Karhun. Karhun avulla ja avustuksella Käkönen sai jäädä pesäpuuhunsa.

Vuodet kuluivat. Käkönen kasvoi ja vahvistui, tai voitaisiko sanoa vahvisti asemaansa. Eräänä päivänä tuli erinomainen tilaisuus päästä vahvemmalle oksalle laulamaan ja päästä lähemmäksi Metsän isännän pesäpönttöä. "Voi! Minä olen ystävällinen, iloinen, ja oikein reipas. Lupaen tehdä mitä vain, että saan istua tällä oksalla."

Niin Käkönen pääsi mukavien samanhenkisten käkösten joukkoon, jotka oli ihan samaa mieltä siitä, että muut metsän lintuset olivat ihan paskaa sakkia.

Sen pituinen se. Nukkukaa hyvin, jos omatunto on puhdas.

Outi Heikkilä-Toni

Vain (neuvottelu)elämää

Meidän tes-sopimus päättyi 31.10 2015 niin kuin kaikki muistavat. Ehti kulua pari päivää kun puhelimeni soi. Yllätys, yllätys Valtakunnansovittelija soitti ja kysyi saanko häiritä hetken.

- Minulla olisi tällainen kokeilu mielessä että hommaat kolme kaveria mukaasi ja työnantapuolelta tulee samanlainen porukka. Sitten menemme Jonnekin eristyksiin ja hoidamme työehtosopimuksen kerralla kuntoon. Eli olemme niin kauan kokoontuneina kunnes sopimus on valmis. Kotiin pääsee vasta sitten kun kaikki on valmiina ja allekirjoitettuna. Itse toimin päätuomarina. Neuvottelut tehdään rennosti, syödään ja käytetään musiikkia ym. apuvälineinä.

Ok innoistuin.

- Alan heti kokoomaan tiimiä itselleni. Valtakunnan sovittelija oli mielissään ja sanoi että hyvä nyt päästään nopeasti aloittamaan ennen kuin alkaa työtaistelut.

- Ja muista, kaikki toimivat anonyymeinä. Ette sitten käytä oikeita nimiä. Leiri alkaa sitten viikon päästä maanantaina ja teidät haetaan Kiasman edestä klo 10.00. Sinulla on nyt viikko aikaa hommata tiimi itsellesi koodinimellä Lakko. Vastapuoli on nimeltään Leikkaus.

Ryhdyin toimeen heti. Otin yhteyttä luottopelaajaani djKyn-täjään. Hän olisi tullut, mutta viljat piti puida ja kyntää sitten pelot talveksi. Kaiken lisäksi siitin oli mennyt rikki(Seat Leone). Hän olisi joutunut tulemaan traktorilla Helsinkiin. No, otin sitten yhteyttä kakkosmieheeni Nalleen. Ei yhteyttä. Sain kuulla myöhemmin että hän oli vaihtanut yhteisen musiikimme heavyyn ja jäänyt sille tielle. Onneksi sain kiinni Lieksan tenorin ja Puistolalan Satakielen. Nyt tiimini oli kasassa!

Maanantaina olimme matkalaukkuinemme Kiasman edessä odottamassa kyytiämme. Auto tuli ajallaan ja lähdimme kohti kokoontumispaikkaa.

Paikanpäällä Valtakunnansovittelija ohjasi meidät tapahtumapaikalle. Saimme omat huoneet jonne jätimme laukut. Sovimme 10 minuutin tupakkatauosta jonka jälkeen menisimme aamupalalle neuvottelupöytään.

Sovittelija ohjasi meidät pöytään ja esitteli ensiksi vastapuolen. He olivat koodinimillä Leikkuri 1 ,Leikkuri 2 ja Leikkuri 3. Meidät hän esitteli koodinimillä Sir havu, Lieksan tenori ja Puistolalan Satakieli. Kättelimme ja aloimme nauttimaan aamupalasta, jonka jälkeen alkoi neuvottelut musiikin voimalla. Ensiksi aloitti Leikkurit Antti Tuiskun kera kappaleella Leikataan (pohjana oli biisi Keinutaan). Me vastasimme heti JVG:N kanssa biisillä Tarkenee jossa kiertosäkeenä ”kaikeä mä oon kuullut ja hulluiks meitä luultu mut ei meidän bleksit ihan pienes huurru”. Vastapuoli oli vähän aikaa hiljaa ja toi Dj Kabulin paikalle hänellä oli hurja biittipohja Taisto Tammen Pettäjän tie- tangoon. Me otimme rennosti ja käytimme Juha Watt Vainion mainiota ”Käyn ahon laitaan ilman sopimusta” biisiä.

Pidimme tauon ja lounaan kera alkoi uusi kierros. Vastapuoli aloitti kovalla Horttokaalo hitillä ”Miksi sopimuksemme ei aukene teille”. Vastasimme vanhalla kunnan Wiz Khalifa hitillä ”Roll and burn it”. Vastapuoli yllätti Sini Sabotagen kanssa ”Sopimukset re-pee”- kappaleella. Onneksi Jyrise antoi meille luvan käyttää tosi hyvää ”Saikkuu” biisiä. Vastapuoli vastasi heti Nylon Beatin ”Kolmen satasten laina”- kappaleella. Me vastasimme Tenorin mielilaulajan Ressu Redfordin kappaleella ”Taas aurinko ja liksat nousee”. Vastapuoli iski kovalla Lama nimisen punkbändin ”Totuus löytyy kaurapuurosta ja meidän sopimus ehdoista”. Oli aika kaivaa railakas Panteran ”Walk”- kappale naftaliinista.

Oli aika mennä lepäämään yöksi. Aamulla taas jatkettiin vastapuolen tahtiin. He aloittivat päivän lastenlaululla ”Oli sopimus maantiellä poikittain”. Tenori halusi vetää soolona Kontra Virtasen hitin ”Aja hiljaa lisiä sisään”. Se oli suuri menestys. Osa paikalla olioista alkoi jopa kyynelehtiä. Kaikki nousivat seisomaan ja voi sitä taputusten ja hyvä huutojen määrää. Kuin varkain Puistolalan Satakieli käytti tilaisuutta hyväkseen ja laulaa luritti klassisen joululaulun ”Joulusopimus on rakennettu”. Hän veti sen Cantores Minoren tyyllillä. Ja se sulatti loputkin vastapuolen pelaajat. Valtakunnansovittelija oli myyty.

- Tämä kokeilu oli menestys. Ei mennyt kuin kuukausi eristyksissä ja sopimus syntyi. Hyvä, tätä taktiikkaa täytyy käyttää myös ensi vuoden neuvotteluissa. Silloin on kaikkien liittojen sopimukset katkolla....ai niin, tänne tuli muutama julkkis paikalle. He haluaisivat jutella ja ottaa selfieitä kanssanne tällä historiallisella hetkellä. Mutta kun sovittiin että kaikki ovat anonyymeinä niin juttelu- ja kuvatuokioita ei voi tuoda julkisuuteen.

No ajattelin päästää yhden kuvan etteeriin. Olkaa hyvä Sir havu ja ?

Hyvää joulua ja onnellista

Uutta vuotta

Toivoopi Jari Havunen

Kaksi U2 keikkaa viiden päivän Tukholman loman aikana

Outro

U2 managementti oli ilmoittanut Live Nation Sverigelle, että kumpikin päivä oli loppunmyyty ja paikalla oli 14000 katsojaa. Keskiviikon keikalla oli kuitenkin yllättävän paljon tyhjää tilaa. Kruununprinsessa Victoria ja Daniel olivat paikalla ensimmäisellä keikalla ja Melinda Gates toisella.

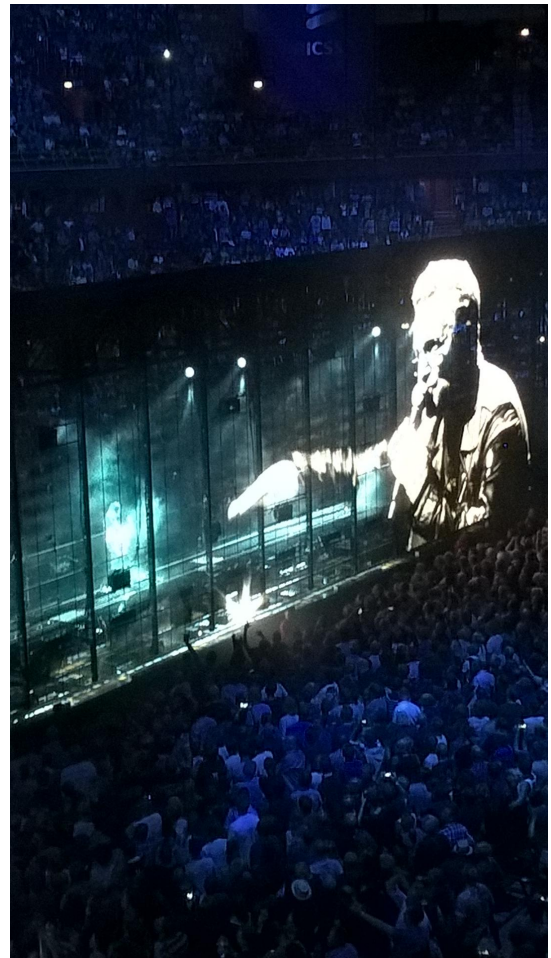
Ensimmäisen konsertin alku oli tosi tahmeaa ”Ruotsin sanomalehdet” kuvasivat keikkaa jopa väsyneeksi. ”Ruotsin sanomalehdet” väittivät myös, että U2 pettää fanit, koska on luvannut jokaiseen kaupunkiin kaksi täysin erilaista konserttia. Näin ei joka ilta ole ollut ja joissain kaupungeissa on tällä kiertueella jopa 4 – 6 keikkaa. Tukholmassa oli tällä kiertueella neljä keikkaa (16.9., 17.9., 20.9. ja 21.9.2015). Logistisesti ja rahallisesti kaikkien neljän konsertin näkeminen oli lähes mahdotonta. Myös kiertueen t-paidat oli painettu aika ajoissa, koska niistä puuttui runsaasti keikkapäivämääriä ja jopa keikkapaikkoja. En tällä kertaa ostanut 300 kruunua maksavaa keikkapaitaa itselleni, vaan hankin vain 200 kruunua maksaneen kiertuekirjaseen.

Sunnuntain keikka 20.9.2015 peruttiin kokonaan ja siirrettiin tiistaille 22.9.2015. Bonoa oli ilmeisesti uhkailu ennen keikkaa ja turvatarkastuksen läpi oli (vahingossa?) päässyt nuori Tukholmalaishelpo aseensa kanssa. Kyseessä on ilmeisesti virka / aserikos. Tämän takia keikkaa ensin myöhästyttiin noin kolme tuntia ja sitten peruttiin kokonaan poliisioperaatioiden takia. Virallinen syy peruutukseen lienee turvallisuusongelmat Globenissa.

360 astetta kiertueen kaksi Helsingin (2010 kesällä) ja kaksi Göteborgin (2009 kesällä) keikkaa olivat todella vaikuttavia kokonaisuuksia niin visuaalisena kokemuksena kuin musiikillisestikin. 360 astetta kiertueen pyöreä jättivideoscreen oli näyttävä ilmestys. En olisi koskaan uskonut, että U2 voisi laittaa vielä tästä astetta paremmaksi. Valitettavasti vain tämä lähes koko ulkolavan pituinen iso videoseinä vei suurimman huomion shown kokonaisuudelta. Se ei ole hyvä asia, vaikka ainakin minun mielestäni pelkkä musiikki olisi vallan hyvin riittänyt – ja toisinaan U2 itsekin todisti tämän akustisella tai sähköisellä soitolla pikkulavalla tai päälavalla.

Videojutut ja esimerkiksi Larryn lavarummutus ovat tuttuja juttuja jo edellisiltä kiertueilta. Näyttävää katseltavaa ja erilaista koettavaa sen sijaan tarjosi edellä mainittu iso videoseinä, jonka sisällä soitettiin ja käveltiin (Bono mm. vanhaa Dublinin kotikatuaan Cedarwood Roadia pitkin). Vanhaa jo ajat sitten U2 musiikista kadotettua punkasennetta puolestaan hehkui se 50 Foot Woman elokuvan tyyliä matkiva videotaideteos, jossa iso paha laulaja-setä kiusasi pientä ja viatonta kitaristia mm. sylkemällä tämän päälle videokankaan kautta.

Ensimmäisellä keikalla Bono innostui paasaamaan oikein urakalla

aids ja pakolaisasioista, mutta onneksi jätti ne toisella keikalla hiukan taka-alalle. Syynä tähän lienee se, että hän ennen torstain keikkaa tapasi Tukholmassa Ruotsin poliitikkoja ja sai joko heiltä tai omalta managementiltään pikkuisen noottia asiasta. Kun tulimme lauantaina kotiin myös Suomi oli sulkenut rajansa liiallisen pakolaistulvan takia. Kuulimme myös, että Tukholmassa oli tahoja, jotka suosittelivat ja auttoivat pakolaisia tulemaan Suomeen, koska täällä käsitellään turvapaikkahakemukset nopeammin.

Torstain keikalla setistä vaihtui neljä kappaletta. Esimerkiksi muualla soitettua Bad kappaletta ei vielä kuultu. Minusta keskiviikon keikka oli parempi. B4 paikat vain olivat paremmat kuin B17 paikat – sille ei nyt vaan jälkikäteenkään enää voi mitään. Torstain setti oli ehkä paremmin rakennettu ja yleisö oli paremmin mukana, mutta silti jotain vain tuntui puuttuvan. Jo kerran nähty iso videoseinä ja show eivät vaan enää vakuuttaneet minua torstaina uudestaan, Kyseessä oli kymmenes U2 keikkani, mutta ei sentään viimeinen. Huhutaan myös, että U2 saattaisi tulla Suomeen kesällä 2016 kun kiertue jalkautuu ulkostadioneille. Suomessa keikka olisi silloin Hämeenlinnassa.

Vanhat hitit räjäyttivät areenan tuttuun tapaan. Kummallakin Globenin keikalla yleisö alkoi laulamisen jo ennen keikan alkua – osa syy tähän lienee se, että yleisö joi Globenista ostamaansa olutta

yleisesti katsomoissa. Suomessa tällainen käytös ei kyllä tulisi mieleenkään. Torstain keikalla Bonolla oli yleisön lavalle vetopäivä (italialainen tanssityttö, Puolalaiset soittajapojat sekä ruotsalainen tanssijapoika). Aftonbladetin toimittaja sanoi Raised By Wolves kappaleen olevan kuin Duran Duran tonnilla kitaroita. Mielenkiintoinen vertaus.

Kahden ensimmäisen Tukholman keikan aikana mielestäni molempien iltojen seteissä oli ihan liikaa uuden Songs of Innocence (10 / 2014) albumin kappaleita. Ne ovat isolle yleisölle suurimmalta osin vielä liian tuoreita raakileita ja ne eivät kaikki vaan oikein vielä toimi millään asteella live setissä. Ehkä ajan myötä muutamat niistä muodostuvat myöhemmin ajattomiksi klassikoiksi tai sitten eivät. Bono ilmoitti 18.9.2015 NME (New Musical Express) lehden Larry Bartleetin haastattelussa, että seuraava studio albumi Songs of Experience ilmestyy 2016 aikana ja osa kappaleista on jo valmiina.

Epilogi Tukholman matkailu ja kaupunkierros (kauppoja, kauppoja ja vielä kerran kauppoja).

Joskus Tukholmassa tulee oltua pidempään. Tällä kertaa kolme päivää ja kaksi yötä, niin on hyvä valmiiksi Suomessa katsoa internetin kautta myös muita mielenkiintoisia kiertokohteita.

Paikasta toiseen kannattaa edetä verkkaisesti. Samalla voi keilla myös lukuisin Tukholmalaiskahviloiden antia.

Museoissa ei tällä kertaa käyty. Södermalmin SOFO (South of Folkungagatan) kierrettiin nopeasti läpi. Muutamissa Södermalmin ja Vasastanin levykauppoja käytiin läpi tämän sivuston avulla: <http://www.recordjunkie.com/stores/directory/sweden/stockholm>. Valitettavasti vain joidenkin osoitetiedot ovat muuttuneet tai aukioloajat eivät enää täsmää (sivua ei todennäköisesti ole päivitetty pitkään aikaan). Osa levykaupoista aukesi jopa klo 13 – 15 välillä, joka suomalaiselta tuntuu ainakin aika omituiselta. Mutta selitys usein on se, että nämä levykaupat ovat muusikoiden ja / tai levyjukkien (dj) sivubisnes. Vanhassa kaupungissa piti lisäksi olla Suomalaisen pitämä Radio-Shopen niminen levykauppa, mutta sen tiedot netissä olivat lähinnä vuodelta 2008, joten en tiedä onko levyliikettä enää edes olemassa. Vanhankaupungin läpi kulkiessa huomasimme kyllä, että sivukujilta löytyy kaksi levykauppaa, mutta niissä emme enää lähteneet käymään. Lisäksi Bengansin Free Record Shop tyyliisessä kaupassa käytiin Drottningatanilla (<http://www.bengans.se/>).

Hellstone musiikkiliikkeen (Götgatan 24, <http://www.hellstone-music.se/hm2.html>) sisäkäytävällä oli lasivitriinissä Rattle & Hum kultalevy, joka oli saatu 50 000 vinyylin myymisestä Ruotsissa. Kävelme myös SF Skanda-Teatern elokuvateatterin (Drottninggatan 84-82) ohi. Ruotsin pääministeri Olof Palme (30.1.1927 – 28.2.1986) tuli täältä vuonna 1986 katsomasta jotain uutta elokuvaa. Hetkeä myöhemmin hänet ammuttiin. Palme ammuttiin Tukholmassa Sveavägenin ja Tunnelgatanin kulmassa 28. helmikuuta 1986 hänen ollessaan palaamassa elokuvista vaimonsa Lisbetin kanssa. Palme kiidätettiin nopeasti sairaalahoitoon, mutta elvytysyritykset jäivät tuloksettomiksi ja sairaalassa Palme todettiin kuolleeksi. Murhaajaa ei ole saatu selville, eikä myöskään murhan motiivi ole tiedossa.

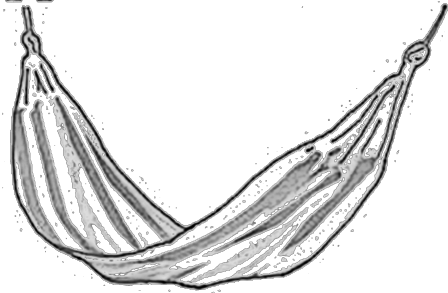
NK tavaratalossa ei käyty, Åhlensissa kyllä. Pub oli kiinni remontin takia. Lisäksi käytiin muutamassa Stockholm Stadsmission (<http://www.stadsmissionen.se/Secondhand/>) kirpputorilla, josta todellakin tehtiin muutamia löytöjä. Ohjelmistossa olisi ollut myös Loppmarknaden (i Vårborg Centrum!) (<http://www.loppmarknaden.se>) kirpputori, joka tunnetaan Tukholman parhaana kirpputorina. Loppmarknadenilla käynti jäi nyt seuraavaan kertaan.

Tuliaisiksi satojen keikkakuvien lisäksi ostin runsaasti ruotsalaista musiikkia (Joey Tempest, Uld Lundell, Håkan Helström, Tomas Ledin, Sophie Zelmani ja Joakim Thåström / Peace, Love & Pitbulls / Imperiet), uuden U2 kiertuekirjasen sekä 7” singlet: Band Aid: Do They Know It’s Christmas? / One Year On (Feed the World) (1984 – 1985) ja A Celebration / Trash, Trampoline and the Party Girl (1982).

Jan M. Ekblad

Lohjalla (08700) 19 – 21.9.2015

Riippumaton Tarkkailija

Rikas rakas, köyhä varas?

Rikkaiden parjaaminen on kansanhuvi (köyhiä ei tarvitse parjata erikseen, ne tekevät sen itse ulkonäöllään ja käytöksellään!), joka flunssan tapaan aina välillä leviää kaikkialle, kadotakseen taas hetkeksi muuttamaan muotoaan. Jos köyhän elämä menee kuralle yllättävän vastoinkäymisen takia, sitä ei kauan tarvitse surra, sillä eihän pudotukseen voinut olla suuren suuri. Mutta kun liikemies/johdaja/suuroimistaja tuhoaa elämäntyönsä, joko erehdyksessä tai maailman talouden heilahteluiden takia, voimme puhua oikeasta tragediasta. Emmekä puhu tietenkään vain rahasta, vaan maineesta ja elämäntyylistä. Iso eroraha ei esimerkiksi voi mitenkään korvata sitä tyhjyyden tunnetta, joka seuraa kun kalenterista katoavat hetkeksi edustuslounaat ja -matkat, golf- ja saunakokoukset, ja hektinen kannustuspuheiden laadinta (no, sihteerihän ne tekee, mutta painotukset ovat pomomiehen) työläisille ennen suuria yteitä. Kaverit looshista ja klubilta toki järjestävät potkujen tai konkurssin jälkeen uuden johtajapestin, tavallisesti paremmalla liksalla ja massiivisella eropaketilla, mutta paha maku suusta ja sielusta ei katoa usein viikkokausiin.

Rikkaat määritellään tietenkin rikkaiksi vertaamalla heitä köyhiin. Vauhdikkaasti kasvavat tuloerot meillä ja muualla ovat saaneet tilanteen näyttämään viime aikoina siltä, että kohta tämä vertaus on kuin pistäisi rinnakkain Grand Canyonin ja reiän asfaltissa, tai Mount Everestin ja vammaistalon kynnyksen. Eli se on silmämääräisestikin melko iso.

On selvää että kansantalous on yhtä kuin sen rikkaiden jatkuva rikastuminen. Jos tähän tulee häiriöitä, puhutaan talouskriisistä. Mitkään työväestön uhraukset eivät ole liian suuria tilanteen korjaamisessa.

Rikkaat ovat yleensä myös omalla tavallaan syvästi uskonnollisia. Heidän omatuntoaan ei jatkuva rikastuminen muiden, yleensä köyhien, kustannuksella vaivaa, koska se toteuttaa ylemmän voiman tahtoa ja lakia. Raamatun lause ”Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan” on heidän keskuudessaan ymmärrettykin siten, että neulansilmä on samaa kokoluokkaa kuin formulakisoissa. Eli kameleita mahtuu vaikka viisi rinnan.

Meillä kykypuolue Kokoomus edustaa rikkaita ja hyvätuloisia.

Varsinaiset edunsaajat lienevät muutaman prosentin kokoluokkaa, mutta puolueen onneksi suuri joukko ihan tavallisia tahvoja ei ole hoksannut tätä, vaan uskoo vielä lujasti mainostoimistojen aikoinaan sepittämään ajatukseen, että ”vastakain asettelun aika on ohi!”. Sitä paitsi Benkku Zetan haalimat pukupissikset ovat nätimiä ja hygieenisemmän näköisiä kuin muissa puolueissa, ja pyöriävät monenkin haalarivillen päiväunissa.

Osion loppuun pientä muistelua kasarilta, jolloin vielä moni uskoi tulevaisuuden olevan edessä päin. Jussi Raittinen levytti kappaleen Samassa Veneessä (Säv. Kattilakoski, Lonkila, san. Lonkila), ja käväisi tekemässä ihan videonkin täällä meidän postikeskukseemme. Osuvat ja ikävän ajankohtaiset sanat voi helposti kuunnella vaikkapa youtubesta, mutta muistin virkistämiseksi tässä sen kertosäe:

*”Ja kaikkihan me samassa veneessä ollaan
vaikka järjestys on toki saatu tähänkin jollaan;
toiset soutaa ja toiset vähän melalla avittaa.
Ja kalansaaliskin jaetaan vaikkei ihan tasan
saa soutajat perkuutähteitä kasan,
sillä solidaarisuuttahan Suomessa tarvitaan”*

Ihmissyönnin ylistys

Menneinä aikoina kun heimon tai kyläkunnan elanto alkoi käydä nihkeäksi, joko yksinkertaisesti pitkän talven jäljiltä tai sitten luonnon muuten vaan järjestämän yllärin takia, oli sillä suunnilleen kaksi mahdollisuutta selvitä: joko karkotettiin heikoimmat ja selviytymiselle vähemmän tärkeät jäsenet yrittämään omin päin kylän rajojen ulkopuolella (jäälautalla ajelehtimaan tuuppaaminen oli jossain vaiheessa muodissa). Tai sitten edellä mainittu joukko pistettiin pataan muhimaan.

Molemmissa tavoissa oli helposti nähtävät plussansa ja miinuksensa. Lämmön ja suojan piiristä pois ajatut pitivät ainakin aluksi paha meteliä, yleensä kerjäten ja uhkaillen parempiosaisia, kunnes ympäristö muodossa tai toisessa hiljensi nämä ressurkit. Jälkimmäisessä, ja sanoisinko taloudellisemmässä, tavassa kylän sisäinen dynamiikka saattoi kärsiä valinnoista, kuka milloinkin halusi säilyttää vanhan äitikutlansa tai sitten halusi päästä eroon verevästä mutta ikäväluonteisesta anopistaan. Jälkipuheet lehmänkaupoista ja seläntaussopimuksista saattoivat uhata jopa koko yhteisön elinkelpoisuutta. Ylipainoisia ja hyvinvoivia yksilöitä katsottiin kateellisina, ja hieman kuulaten.

Mutta sivistyksen tuomat tabut kuihduttivat lähes tyystin tämän maalaisjärkeen ja tarpeeseen nojaavan tavan, kunnes sitä esiintyi enää lähinnä varhaisissa Tarzan-kirjoissa ja muutamassa eristäytyneessä maailman kolkassa.

Ja sitten sivistynyttä maailmaa ryhtyi valloittamaan mies nimeltä Hannibal. Ei, ei se tyyppi, joka puski Alppien yli elefanteineen tekemään valituksen Rooman viranomaisille, vaan tohtori Hannibal Lecter kirjailija Thomas Harrisin kioskikirjojen sivuilta.

Kannibalismi oli taas yhtäkkiä suurta muotia ja ihmisliha, ainakin vertauskuvallisesti, ihmisten huulilla. Kun vielä toisella yrittämällä saatiin aiheesta kelpo leffa Uhrilampaat Oscar-palkintoineen ja Anthony Hopkins charmia tursuavine näyttelijäsuorituksineen, niin mikään ei ollut menestyksen tiellä. Tosin ihmiset ymmärsivät aiheen filosofisena ja vertauskuvallisena metaforana, jossa kapitalismi viimein ahmi itseään. Tai jotain sellaista.

Ja kun Hannibal Kannibaalin hurma alkoi ajan myötä hiipua olivat elävät kuolleet jo valmiina kulisseissa. Ja nälkäisiä.

Kadonnutta etsimässä

Kaikille jotka ovat viitsineet asialle edes hetken aivonystyröitä uhrata lienee selviö, ettei työnantajaamme missään määrin kiinnosta enää työntekijöiden hyvinvointi, työn sujuvuus, asiakkaiden tyytyväisyys ja -uskollisuus, tai Postin tulevaisuus yrityksenä yleensä. On vaikeaa ellei mahdotonta säilyttää ammattilpeys ja -taito tilanteessa, jossa hintoja nostetaan kilpailijoita enemmän, väkeä vähennetään nopeammin kuin postivirrat hupenevat, organisaatiota ja logistiikkaa sekoitetaan ja ”virtaviivaistetaan” umpimähkään vain lyhyen ajan säästöjä silmällä pitäen, ja sisäiset uutispamfletit sisältävät niin ilmiselviä valeita, ettei niille jaksakaan nauraa.

Ja tuo edeltävä käsittää tilanteen ennen, ainakin tätä kirjoitettaessa meneillään olevia, ns. ”neuvotteluja”, joissa työnantaja yrittää saada jättipottia muuttamalla koko organisaation matalapalkkaisilla, lähes ammattitaidottomilla vuokratyöntekijöillä toimivaksi hikipajaksi, joka tuottaa pienimmillä mahdollisilla kuluilla voittoa val-

Helsinki Pokin isojn kirjeiden lajittelukoneen katolle on ilmestynyt tuntemattoman artistin tilataideteos "Taivaalta sataa mannaa".

tiolle ja johtajilleen. Ja antaa Kokoomuksen kavereille ja tukijoille mahdollisuuden kermankuorimiseen joillakin alueilla.

Paitsi että näin ei saa käydä. Eikä näin saa jatkua.

On totta ettei suomalaisten itsekunnioitus enää nojaa kokonaan työhön ja sen tekemiseen mahdollisimman hyvin. Varmaan siksi että näin ei ole ikinä ollutkaan. Aikanaan meille duunareille syötettiin ajatusta että on jonkun ylemmän henkiolennon tahto, että valveillaoloaika menee työntekoon ja leivän hankintaan, ja siitä hyvästä patruunat, paronit, papit ja muut herrat suojelevat meitä Pahalta. Mikä tämä Paha oli, se jäi yleensä hiukan epämääräiseksi. Mutta lukuisat paksut kirjat julistivat sen torjumisen vaativan kuuliaisuutta, nöyryyttä, vaatimattomuutta ja nuhteettomuutta, muun muassa. Paremman luokan ihmiset tietenkin kestivät Pahan vaaroja ja viettelyksiä ilman noitakin ominaisuuksia.

Jossain kuitenkin piileskeli, ja aina välillä nosti päätään, oikea ammattilpeys. Se mikä sai tekemään asiat oikein ja perusteellisesti, vaikka hiukan helpommallakin olisi päässyt. Se myös sai ymmärtämään, että työmies ansaitsi palkkansa, ei pelkästään nippinapin henkiin jäämisensä.

Eli vaikka työnantaja, ja valitettavasti osa kolleegoistakin, yrittää syöttää sitä vanhaa ja kulunutta vitsiä, että ”Posti on maksavinaan palkkaa, ja me olemme tekevinämme työtä”, niin idea siitä että meille kuuluu asiallinen korvaus asiallisesta työpanoksesta on varsinkin nyt ajankohtainen. Se liittyy työvuosiin, kokemukseen ja ammattitaitoon, mutta myös haluan kokea oma panos tärkeäksi ja tarpeelliseksi.

Mielestäni mennyttä työtaistelua ei käyty pelkästään palkan ja ansaittujen etujen takia, vaan myös sen ideaalin vuoksi, että tekemämme työ todellakin on sekä tärkeää että tarpeellista.

Käsi nyrkissä ja nyrkki ilmassa, tervehtien, *R.T.*

butanyway57@hotmail.com

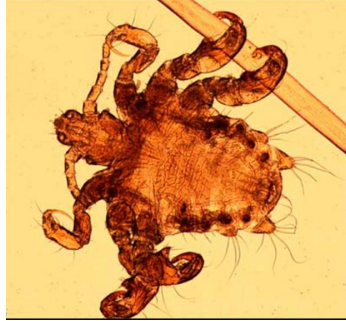
Karvoituksemme eliöstöä tarkkailemassa

Luonnon monimuotoisuus on yleisesti ottaen pahasta – tarkoitan nyt lähinnä ylämäkiä, hyttysiä, ekonomeja ja pupuja. Ei voi mennä pahemmin metsään, jos sanoo että luonnon monimuotoisuus on parhaimmillaan ulkoisesti nautittuna sosiaalisessa mediassa ja television luontodokumenteissa. Lähimmäksi luontoa keski-ikäinen valkoinen mies pääsee katsomalla peiliin. Ihmisen keho itsessään on luonnollinen . Tutustukaamme nyt naamakarvoituksen ihmeelliseen maailmaan.

Naaman karvoitustyypit voidaan jakaa kolmeen osaan:

1. talousparta
2. avohakkuu eli silo
3. aarnioparta

(Pöntinen, Lindgren 1977)

Satiainen (*Pthirus pubis*). Karvastomme perus-faunaan kuuluva saalistaja on vilkasliikkeinen ja sympaattinen eläin. Tämä "karvametsiemme gepardi" on sopeutunut monenlaisiin elinympäristöihin.

Talousparta

Talusparraksi kutsumme kasvustoa, joka rajoittuu vain osalle naamasta, yleensä ylähuuleen niin sanottuna *viiksenä* sekä korvan viereen, jolloin kutsumme sitä *pulisongiksi*. Myös *pujo- eli puikulaparta* on yleistymässä. Kasvusto on yleensä tasamittaista ja hoidettua. Varsinaista luontoarvoa sillä ei ole. Eliöstö karvoituksessa on vähäistä ja lähes kaikki talusparrassa viihtyvät lajit ovat uhanalaisia. Tämä taas on johtanut siihen että kaikki lajit ovat sisäsiittoisia ja niitten geneettinen perimä on heikentynyt. Esimerkiksi vasemman ja oikean pulisongin saman lajin populaatiot eivät pysty enää lisääntymään keskenään, koska ne ovat olleet niin kauan eristyksissä toisistaan. Välissä on ääretön, kaikelle elämälle vihamielinen aavikko – ihmisen naama.

Viiksibiotooppi on elinympäristönä lähes menetetty.. Luontojärjestöjen Keskusjärjestön puheenjohtajan Voikukka Välikyljyksen mukaan ainoa mahdollisuus elämän jatkumiseksi viiksibiotoopissa olisi sen saattaminen toisen ”viiksimmäisen” biotoopin yhteyteen. Mahdollisimman paljon, mahdollisimman useasti. Tähän asti vuorovaikutuksen on estänyt kaksi asiaa. Kiire sekä *brasilialainen vahaus*.

Tyypillistä viiksi-luontoa. Karvastossa lymyilevä eliöstö on sopeutunut käyttämään ravinnokseen suusta pulppuavia kaasuja ja rikkihöyryjä.

Pulisongibiotooppia pohjoisella pallonpuoliskolla. (Kuvassa myös aivoniljakkaisen lahkoon kuuluva *Holocaustia Ronjeremy* matkalla pesäkoloonsa).

Aavikko eli silo

Ihmisen naamasto aavikoituu huolestuttavaa vauhtia. Moderni koneellinen parranajo ja maaperän runsas lannoitus myrkyllisine kemikaaleineen jättää jälkeensä kuolleen kumimaisen maiseman. Karikerros on jatkuvan myllerryksen tilassa. Tästä elottomasta, pystyynkuolleesta elinympäristöstä puuttuvat myös rypyt ja uurteet, jotka olisivat elintärkeitä elämän jatkumiseksi. Suusta pulppuava pahanhajuinen rikkikaasu leviää tässä eroosion kalvamassa raiskiossa lähes esteettä.

Taloukseen valjastettu naama muuttuu ennen pitkää elämälle vihamieliseksi.

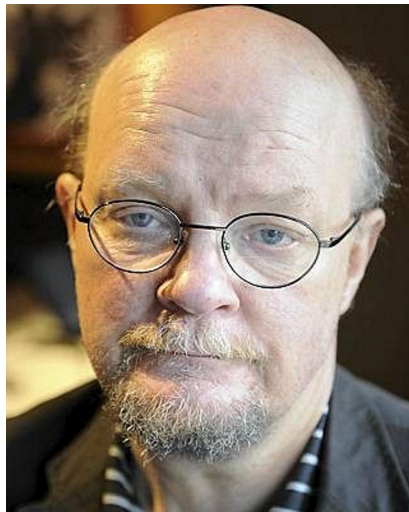
Aavikoitunut silo. Kumimainen, kiiltelevä, pystyynkuollut kelmu muistuttaa ihoa enää etäisesti.

Aarnioparta

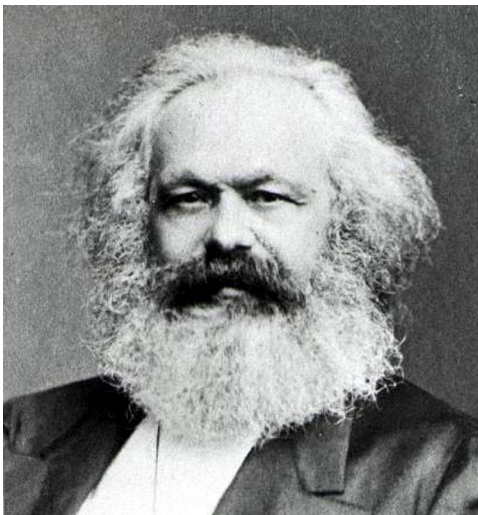
Aarnio – eli risuparraksi kutsumme luonnontilassa olevaa, hoitamatonta, risukkomaista kasvustoa, jolle on tyypillistä eri karvatyyppien kirjo, ravinteikas ja kuohkea maaperä sekä ainutlaatuinen eliöstö. Päältä katsottuna kasvusto vaikuttaa suorastaan pelottavalta. Läpipääsemättömän ryteikön yläpuolella kaartelevat eri kärpäslajit saalista etsien. Aarnioparran ytimessä maailma on täynnä värejä, tuoksuja ja elämää. Karikekerros on oivallinen kasvualusta kiehtovalle hiiva-, levä- ja sienieliöstölle. Aarnioparta-biotoopin perusfloraan kuuluvat silsamaista rihmastoan levittävät *Malassezia furfur* sekä *Trichophyton*-, *Microsporum*- ja *Epidermophyton*-sienet. Nämä maaperämme sympaattiset kuohkeuttajat ovat elintärkeitä luonnon tasapainolle. Suotuisassa ympäristössä ne kukoistavat ja ovat myös tärkeä ravinnonlähde partabiotoopin eläimistöille. Toposta rikastuttavat myös erilaiset kiehtovat märkärüvet, maitorüvet ja taliköhnäsiintymät. Taliköhnämättäällä saattaa vastaan kömpiä salaperäinen syyhypunkki tai sen lähisukulainen *Demodex folliculorum*.

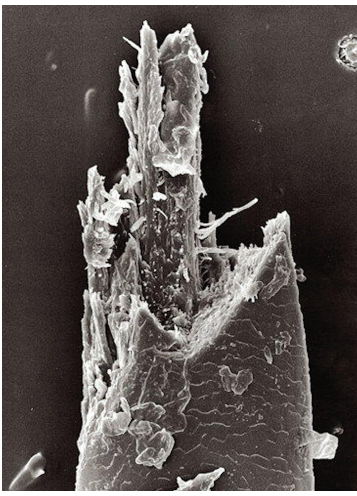
Demodex folliculorum

Aarnioparran ravinteikas maaperä suorastaan pulppuaa elämää. Keltaisena loistava *Micrococcus luteus*-kasvusto luo silmiä hivelevän kontrastin punertavalle visvoitukselle. *Malassezia*-hiivojen ruskeankellertävät ja punaruskeat kasvustot muodostavat spektaakkelimaisia savipuolia ja partafollikuutteja. Maito- ja märkärüpien, savipuolen ja taliköhnän runtelema läiskäekseema on todellinen luontoharrastajan hotspot.

Aarniopartametsästä etsivät suojaa myös monet eläimet, jotka eivät muuten kuulu metsikön perusfaunaan. Monet kärpäslajit, erilaiset hämähäkit, pistiäiset, toukat, lepakot ja koppakuoriaiset viihtyvät tiheikössä suojassa petoeläimiltä ja pesivätkin sinne mielellään. Esimerkiksi Karl Marxin omasta biotoopista löytyi käki.

Aarniopartametsikön latvusto on niin tiheä, että valoa ei metsikön pohjalle juuri pääse. Villinä kiemurtelevat karvastot kietoutuvat toisiinsa ja muodostavat syleilyssään tупpoja, takkuja ja valtaisia pöheikköjä. Kuplivat ajokset, märkivät paukamat höyryävät huumaavia tuoksuja, Kaikkialta kuuluu kärpästen surinaa ja täiden soidinhuutoja.

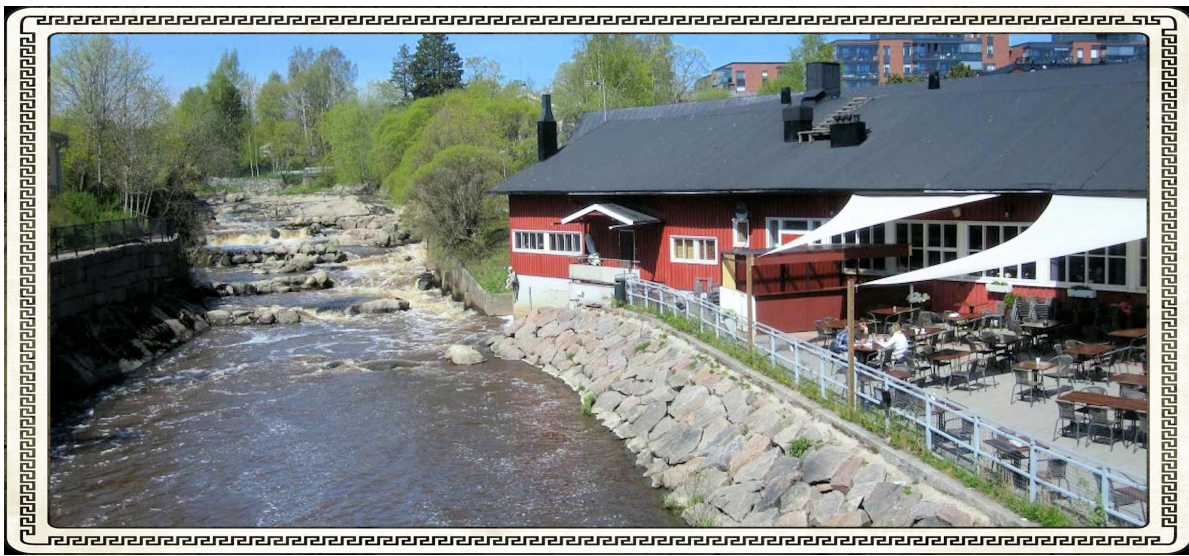
Nuoret partataimet joutuvat ikuisesti taistelemaan paikastaan auringossa. Vanhan kuolema on näissä oloissa uuden alku. Ikiaikainen, jo harmaantunut partakarva taistelee aikansa tuulessa ja tuiskussa ja kaatuu lopulta rytisten maanpinnalle, josta se on aikoinaan ponnistellut korkeuksiin. Hiljalleen maatuva partakarvavanhus on oiva piilopaikka monelle risupartametsikön asukille. Partakarvavanhus tarjoaa näin vielä kuollessaankin viimeisen palveluksen tälle ainutlaatuiselle maailmalle.

Aarnioparta peittää enää noin 4% planeetan yhteenlasketusta naa-
mapinta-alasta ja on vähenemään päin. Monet historiallisestikin
merkittävät pöheiköt ovat kadonneet ihmiskunnan arkaaiseen
muistiin ja uusia ei ole näköpiirissä. Neitseellinen aarnirisukko
kukoistaa enää vain alkoholistien, filosofien, Ilkka Taipaleen ja
muiden syrjäytyneiden maaperässä. On meidän ihmisten vastuulla,
mitä me tälle ainutlaatuiselle luonnolle teemme. Miten tärkeät
luontoarvot ovat sovitettavissa ihmisten toimeentulon, hygienian
ja sosiaalisen hyväksynnän kanssa. Tämän monimuotoisen maail-
man tuhoutumisesta kärsimme viime kädessä me - ihmiset.
Vanhat risuparrat on suojeltava!

J. Lehmusvaara

Miten uudistaa vuosikokousta?

Tämä on kysymys, jota me osaston aktiivit joudumme usein miettimään. Osastomme järjestäytymisaste on hyvä. Ja kiitos työnantajamme, on se parantunut pitkin kuluva syksyä. Siltikin into osallistua osaston vuosikokoukseen ei ole paras mahdollinen. Jotain uutta pitäisi aina keksiä.

Kokouksen sisältöön emme voi vaikuttaa, säännöt jotka pohjautuvat yhdistyslakiin määrä sen. Mutta pitopaikkaa voi vaihdella ja löytää sitä kautta uutta ilmettä vuosikokoukseen. Kuten joskus enekin on todettu liikaa sopivia paikkoja ei pääkaupunkiseudulta löydy. Jotkut paikat on tiloiltaan riittämättömät, jotkut taas törkeän kalliita meidän budjetille.

Löytyihän paikka jota kannattaa kokeilla

Tapahtumakeskus Koskenranta

Tapahtumakeskus Koskenranta sijaitsee Helsingin Vanhassakaupungissa aivan tekniikan museon läheisyydessä. Eli suurin piirtein siellä, minne Kustaa Vaasa perusti rakkaan Helsingimme 12.6.1550.

Koskenranta tarjoaa hyvät puitteet vuosikokouksellemme; tiloissa on nykyaikainen tekniikka toteuttaa vaativiakin tilaisuuksia aina ilmaiseen langattomaan nettiyhteyteen saakka.

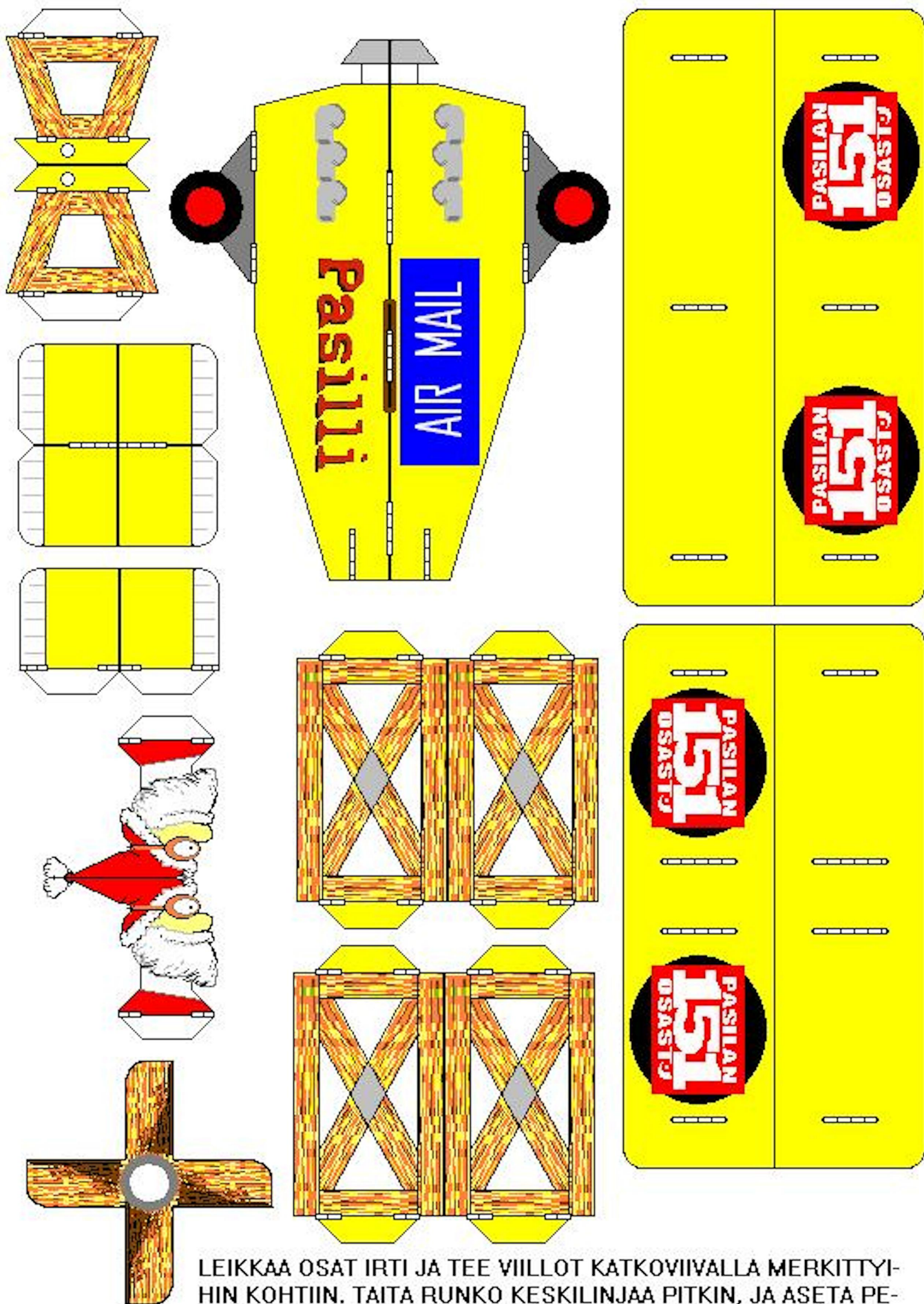
Postiosoite on Katariina Saksilaisen katu 9
00560 HELSINKI

Paikalle pääsee monilla busseilla: linjat 57,68,71,71V,74,74N,506 pysähtyvät 100 metrin päähän. Pysäkki on Helsingistä päin Vanhakaupunki, numero 3069 ja Viikistä päin Viikinranta, numero 3072.

Kokouspaikan läheisyydessä on ilmaista parkkitilaa.

Toivottavasti Koskenrannassa pidämme antoisan ja mielenkiintoisen kokouksen 5.3.2016.

Osaston sivuille ilmestyy tarkempia tietoja vuosikokouksesta alkuvuodesta, mutta voit jo nyt tutustua kokouspaikkaan <http://koskenranta.net/fi/etusivu/>

LEIKKAA OSAT IRTI JA TEE VIILLOT KATKOVIIVALLA MERKITYIHIN KOHTIIN. TAITA RUNKO KESKILINJAA PITKIN, JA ASETA PERÄSIN. LENTÄJÄ SEKÄ YLÄTASON TUKIKOLMIO VIILTOIHIN. TYÖNNÄ LASKUTELINEET ALATASON LÄPI. ASETA RISTIKKOTUET ALATASON VIILTOIHIN, JA KIINNITÄ YLÄTASO NIIHIN JA TUKIKOLMIOON. PURISTA RUNGON TAKAPÄÄ LITTEÄKSI JA TYÖNNÄ KORKEUSPERÄSIN PAIKALLEEN. LEIKKAA PYÖREÄ REIKÄ POTKURIN KESKIÖÖN, JA ASETA POTKURJ KONEEN KEULAAN. LEIKKAA PEHMEÄSTÄ PAPERISTA ½ CM SUIKALE LENTÄJÄN KAULALIINAKSI.

BDE2

Pasilli 8862

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen.
Laita kuoreen vastauslähetystunnus, et tarvitse postimerkkiä.

PAU:N PASILAN OSASTO
HKI POK/ JÄSENSIHTTEERI
PL 925
00231 HELSINKI

Vastauslähetystunnus 5019928
00003 Helsinki

ILMOITUS PAU:N JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI JÄSENMAKSUN
KESKEYTYKSESTÄ

NIMI _____

OSOITE _____

SIIRRYN ELÄKKEELLE _____ ALKAEN

HALUATKO MYÖS JATKOSSA REITTI -LEHDEN? KYLLÄ _____ EN _____

TAI

JÄSENMAKSU KESKEYTYY AJALLA ____/____ 20____ - ____/____ 20____

KESKEYTYKSEN SYY(x)

ÄITYIS/VANHEMPAINLOMA _____

HOITOVAPAA _____

PITKÄ SAIRAUSSPOISSAOLO (PALKATON) _____

ELÄKELAITOKSEN/KELAN MYÖNTÄMÄ AMMATILLINEN _____

KUNTOUTUS TAI MUU KUNTOUTUS (KUNTOUTUSRAHA) _____

OPIKELU _____

ASE/SIIVILIPALVELUS _____

TYÖTTÖMYYS _____

MUU SYY, MIKÄ _____

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

UUSI OSOITE _____

SEURAA PALKKALASKELMASTASI JÄSENMAKSUJESI MAKSATUSTA. MAKSAMATTOMAT
JÄSENMAKSUT ESTÄVÄT JÄSENETUJEN SAAMISEN. LISÄTIETOA SAAT ALUEESI
LUOTTAMUSMIEHELTÄ TAI OSASTON JÄSENSIHTTEERILTÄ.